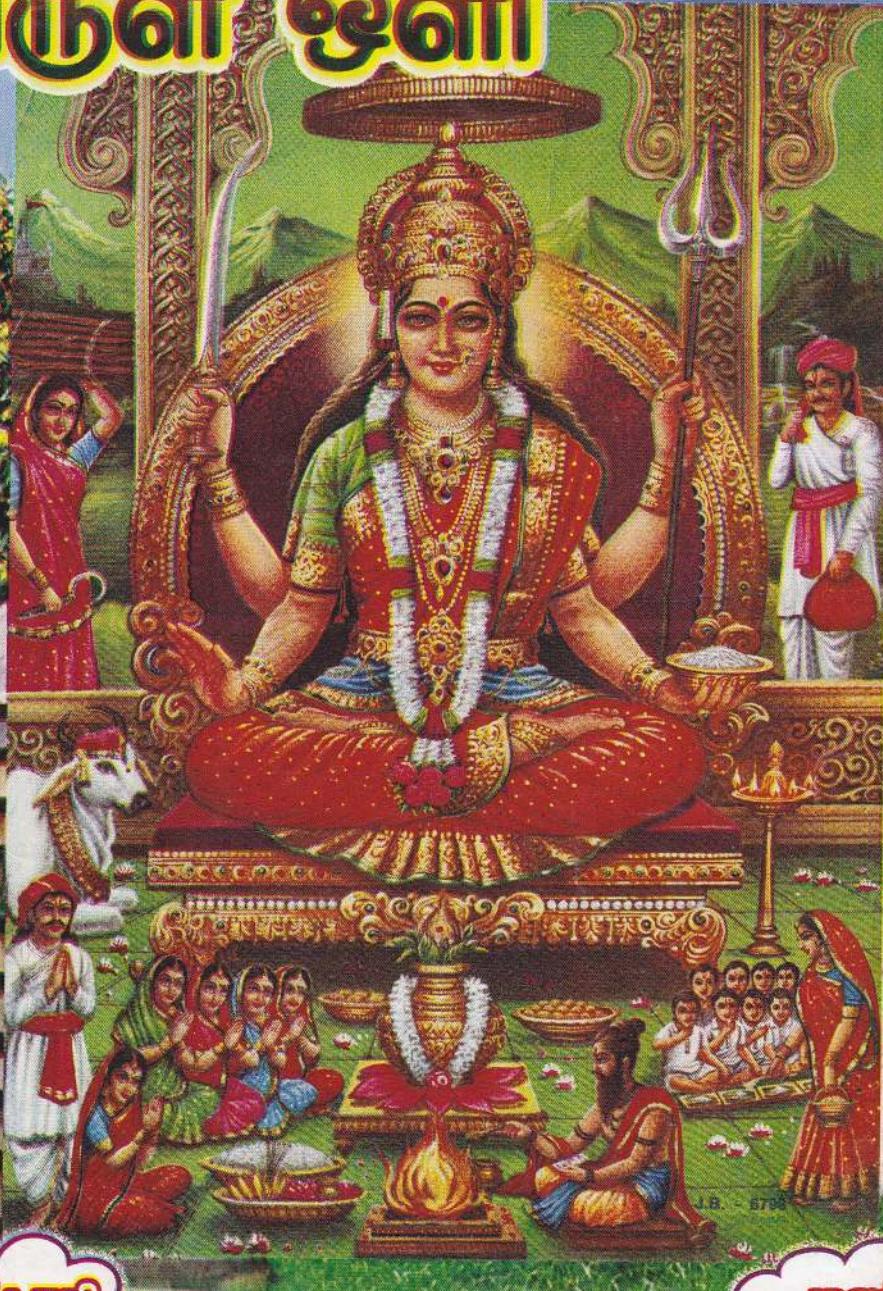

அருள் தெளி

பாப்பாதி
கெழ்

வெளியீடு
ஸ்ரீ தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை
கிளங்கக

2008
Digitized by Noolaham Foundation,
noolaham.org | aayanaaham.org

மற்ற
64

பிரார்த்திக்கின்றோம்

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி
தேவஸ்தான நிர்வாகசபை உறுப்பினர்
(கொழும்புப் பிரதிநிதி)
அமரர் சி. புஸ்பநாதன் அவர்கள்
இணை்டனில் காலமானார்
அன்னாரது ஆன்மா சாந்தி பெற
தூர்க்காதேவியைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

அந்தே டிரீ

தமிழ்நாடு சுதாங்கு

கோட்டைப்புரம்

கெட்டிளாந்திலைவர்

தமிழ்நாடு அ. திருத்துகள் அபாரதி

கோட்டைப்புரம்

ஊழுதுப்பாடு கா. விவாதன் அபாரதி

2008 ஏப்ரல் 20 முத்துப்பாடு

தமிழ்நாடு அ. திருத்துகள் அபாரதி

மாண்பு

மூலம்: தமிழ்நாடு அ. திருத்துகள் அபாரதி

நாடு அமைச் சபைவேண்டும்

வெளிய முகவினைப் பூரி எங்கள் நிறுத்தி, என்ன வளரும் நிலத்திற்கு வழிக்கட்டு விடும். என்ன மஹிகைகளும் ஒன்றிய ஒயவுமியற்ற நாட்டை உலகை கணிசிக்கப்படு விட்டது. என்ன மஹிகைகளும் ஒன்றிய வாழ வேகம்படும் என்ற எண்ணம் அறிஞர்தான்தானில் எல்லோயும் தலைநீரை வாழும் நிலாவியலிப்பட்டது. பூவிவை மனிசலைக்கீரிய இரண்டாவதை இதோலைம் சம்பந்தர்விவரை நாடு நூத்திலை கோர்க்க கொக் கொடங்களைக்கிறது. எதே நாட்டை எல்லோயும்கும் சுகநீர்கள் இணோபோ அந்த நாடு சொர்க்கலோகாக வீராந்திரியை. எங்கள் முடிவாட்டு குடும்பத்தை ஏற்படுத்த எடுத்து முயற்சிகள் எல்லை ஆகுதி பியாரைப் பூமிக் குறிக்க அவங்கிலில் மக்கள் என்பதுகிறார்கள். இவ்வதை இன்னது நீரியைச் சொல்ல சுவாமிகள் நிறுத்து வாழும் இந்தப்படில் காய நீரி பிரத்திவில்லை என்பது இவைவாசக்காரியது மல சூழங்களைக்கொண்டு பொதுத் தகுதி கலைஞர்கள். ஜிந்துதைத் தலைவர்கள், கிராஸ்கல், திருவிளைய மற்ற முடிவாய்கள் மூன்று கூட இவ்விவாசா நேர்மை முறையை எல் செச்திலீ உறுப்புக்கு வேஷப்படும். என்பு, தீர்மகம், கடுகள், சீகாருத்துவம் என்ற தூப சிர்த்துவங்களை எடுப்பதைக் கொண்டு ஒருமிக்கத் தலைவராகவுள்ள ஒன்றியத்துடைய ஏற்படுத்த வேண்டியது ஆன்று காலத்தின் பிப்பானாலும் அக்கிளாக அநூதவாரா ஒவ்வொயில் மக்களின் வயதாக் குவரித்து விழுவில் மாறுஷால் உறுவாக வேண்டும். போரில் கொடுமீனுயை இந்தப்படில் வாழும் முடிவானாரும் அனுபவித்து மாறுவில்லை. இவ்வகையிலீ எந்தியையிலும் மொவாக்கா இழுந்த இவ்வகை வாழும் என்றும் முறையை பொருத்துவது என்றுமிருாம். அடிமைக் கடுங்குவாகன வாழும் வாயில் இழுந்து முறையைப் பெற்றிருக்க காணிக்கிறாம். உடன் பிறப்புக்காலை கிழந்து உறவினரிட வாழும் முறைக் காணிக்கிறாம். ஆகீம்கு தலைவர்களே! ஒன்று கூட முறைத்துவம் இந்வாக்க அவ்வளவும் ஒவ்வொருப்பு ஒரு சமாதான வழியைக் கூட்ட முன்னிருாக.

- ஆந்தே

அம்மாவின் நீங்காத நன்னவுகள்

திரு. சி. புஸ்பநாதன் குழுமம்
(தேவஸ்தான கொழுப்புப் பிரதிநிதி) U.K

“அம்மா” என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் அம்மா அவர்கள் “தெல்லியூர்” பெற்ற தவப் புதல்வி. அவர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த மண்ணில் நாங்களும் பிறந்து வாழ்ந்தோம் என்பது மட்டுமன்றி அம்மா வாழ்ந்த காலத்தில் நாங்களும் வாழ்ந்து, அம்மாவுடன் நெருங்கிப்பழகியது எமக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமாகும்.

அம்மாவின் அளப்பரிய சேவை சைவசமயத்திற்கும், எமது தாய்மொழி தமிழுக்கும் மட்டுமன்றி நாட்டில் ஏற்பட்ட பாதக நிலமை காரணமாக ஆதரவற்ற பெண் பிள்ளைகளிற்கும், ஆதரவற்ற அன்னையரையும் ஆதரித்து பராமரித்தார். அயல் கிராமங்களிலுள்ள கோவில்களிற்கும், அந்தணப் பெரியவர்களிற்கும் உதவி புரிந்தார்.

அம்மாவின் இந்த சேவையின் புகழ் தாயகத்தில் மட்டுமன்றி உலகமெங்கும் பரவத் தொடங்கியது. இதனால் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் கோவிலின் பெயரும், அம்மாவின் சேவையின் புகழும் உலகமெங்கும் பரவியது. எமக்கும் எமது குடும்பத்தினருக்கும் அம்மாவுடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல கிடைக்கப்பெற்றன. அவற்றின் ஒன்றுதான் அம்மாவின் இறுதிக் கொழும்பிற்கான பயணம் 1992ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் ஏற்பட்டது. நான் அம்மாவைக் கொழும்பிற்கு அழைத்து வந்து நான்கு நாட்கள் கொழும்பில் தங்கியிப்பின் மீண்டும் பாதுகாப்பாக அம்மாவை தெல்லியூருக்கு கொண்டுபோய் சேர்த்தோம். இந்தப் பயணத்தை என் வாழ்வில் என்றும் மறக்க முடியாது.

நாட்டில் ஏற்பட்ட பாதக நிலமை காரணமாக நான் எனது துணைவியார் செல்வராணியுடன் கொழும்பில் வசித்து வந்தேன். நாங்கள் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் கூட எமது தொடர்புகள் தொடர்ந்து கொண்டே சென்றது. அம்மா எம்முடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு கலந்துரையாடுவா.

எனது உடல் நிலமை காரணமாக கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அம்மாவை நேரில் சென்று காண சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அம்மாவுடன் பழகிய நாட்கள் எங்களால் என்றும் மறக்க முடியாது. அம்மாவின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. அம்மாவின் ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல தூர்க்கை அம்மனை வேண்டி அம்மாவின் இலட்சியங்கள் நிறைவேற என்றும் பணி செய்வோம்.

ஜெய்தூர்க்கா சரணம்

அன்பும் வகுஹும் கொங்கு பிறர்க்குப்பிரசாராவோம்

கலைநீதி முகவூராவும் வாணந்தேஷும் அவர்கள்

இப்பிரசாராக்கிலிருள்ள சகல போருள்களையும் முதலு தமிழ் இலக்கணக்காரர், இரண்டு தினங்களுக்குள் அடங்குகின்றார். ஒன்று உயர் தினை மற்றாற்றும் அறிவினை.

யங்கள், தேவர், நாகர் உயர்தினை, மற்று உயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அறிவினை என்பது நன்றால் குத்திரம்.

இதன்படி மக்கள், தேவர், நாகர் என்கின்ற முத்திறத்தாரும் உயர்வெளவுக்கள், எனவே அவர்கள் உயர்தினையில் எனக்கப்பட்டுகிறார்கள். ஏதையை உயிர் உள்ள ஸ்வராசிகளும், உயர்ந்த சடப்பொருள்களும் உயர்தினையில் வைத்துக் கொள்ளுதல்துறிய தகுதிப்பாடுகளை பெற்றுக்கொள்ளாதபடியால் அவையாவும் அ. இனையில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. இது தமிழ் இலக்கணக்காரர் செய்தபாகுபாடு.

மக்கள், தேவர், நாகர் என உயர் தினை தினையில் எவ்வத்துப் போலப்பட்டங்கள்குமினும் மனிதர்களே என்பதை ஏற்றுக்கொள்வோமோனால் தேவர் என்போர் தேவர்கள் மனிதர்கள் மனிதர், மக்கள் என்போர் மனித மனங்கொள்ட மனிதர், நாகர் என்போர் விளங்கு மனங்கொள்ட மனிதர் எனவும் நோக்கவாம்.

பிறப்பினால், அங்க அடையாளங்களால், தெப்பவழங்கினர், மனிதமனத்தினர், விளங்குமனத்தினர் முதல் முதலிறத்தினரும் உயர்தினையினர் ஆவர். ஆபினும் அவர்களின் வேறுபட்ட குணங்கள், பண்புகள், தன்மைகள் காரணமாக வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

“பிறப்பொக்கும் எஸ்வா உயிர்க்கும்” என்பது வள்ளுவும். ரகல் மனிதர்களும் பிறப்பினால் சமமானவர்களே என்றும் வள்ளுவும் நிலைப்பாடு குறிப்பிட்டத்தக்கால். பண்பினால், நல்ல குணத்தினால், நல்லொருக்கத்தினால் ஏன் மனிதர்கள் மத்தியில் ஒருவைப்பாடு இருக்கக்கூடாது. இருக்கமுடியும், இருக்கவும் வேண்டும். ஆனால் வேறுபாடுகள்தான் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன. மனம்தான் காரணம்.

மனமே எவ்வளவுமிரும் உயர்விகளும் தோன்றுமிடம். மனத்தின் தன்மையைபோல் அப்பது தோன்றும் என்னாகவிடவில்லை உயர்ச்சிகளின்தும் நன்மைகளை தீர்மானிக்க விரும்பும். மீண்டும் மனத்தினில் தோன்றும்.

என்னாங்களும் உயர்ச்சிகளும் பேசுக்களிலிரும். செயற்பாடுகளிலிரும் கொளிப்படுத்தப்படும்போது கட்டுக்கொண்டாகவும், கொடுக்கொண்டாகவும் வந்துவிடுகின்றன. தூய மனங்களில் மாநிக குணங்கள் தெப்பிக்கத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. அப்பிருந்து பிறப்பும் பேசுக்ககள் அமைதி நிறைவேண்டும் அப்புறையை சாத்திக் கொண்டிருந்து உந்தப்படு அறில்லாடுவில்லை செயல்கள் பாவங்கரியும் எால்விப்பனவாக்காம் அகமயியும். மலிவுரைத் தூயமனத்தினர், சித்தமும் அழகியர், செய்மனச் செல்வர்கள் ஆக்கச் சமயம் உடைவுக்கிறது.

“மின்டு மனத்தவர் போயின்கண், மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வெம்மின்”

என்கிறார் ஓர் அருளாளர்.

மின்டு மனத்தவர் - இராசத், தாமத, குணங்களைக் கொண்டவர்கள். இவர்கள்

தனக்கு மட்டும் உரியவர்கள். மனித, தெய்வ மனங் கொண்டவர்கள் தமக்கும், பிறருக்கும் உரியவர்கள். அன்பும், கருணையும் நிறைந்தவர்கள். பிறருக்காக இரங்காமலும், பிறருக்கு உதவாமலும் இருக்க மாட்டாதவர்கள். இத்தகைய ஆத்மாக்களையும், மகாத்மாக்களையுமே இன்று உலகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

நரகர் - தனக்குரியாளர், மனிதர் - தனக்கும், பிறர்க்குமுரியாளர், தேவர் - தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர். அந்த வகையில் தேவர் என்போர் நமது பூவுலகைப் பொறுத்த மட்டில் ஞானிகள், முனிவர்கள், ரிஷிகள் மகாத்மாக்கள், சீவன் முத்தர்கள் ஆகியோரைக் குறிக்கும்.

ஒரு தரத்திலேயே மனிதப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. இறை வழிபாடு, இறை அருள் என்பவற்றின் துணையுடன், கீழ்த்தரத்திலிருந்து, மேற்தரத்திற்கு வகுப்பேற்றும் பெறமுடியும். இதுவே சைவத்தின் சிறப்பும் பெருமையும் ஆகும். சைவம் இதற்கு வழிகாட்டுகின்றது.

மனிதன் இயல்பாகவே ஆன்மீக வளங் கொண்டவன்; ஆன்மீகச் செல்வன். ஆன்மீகப் பண்புகளுடனும், சாதவீகக் குணங்களுடனும் வாழத் தகுதியடையவன், உரித்துடையவன். ஆன்மீக வழியில், அன்பு நெறியில் வாழ்தல் மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும். அதை மீறுதல், தனது உரிமையைத் தானே மீறுதல் ஆகும்.

ஆன்மீக வளங்கள்தான் விழுமியங்கள். அன்பு, அருள், அறிவு, உண்மை, நிதி, சாந்தி, அஹரிமசை, கருணை கரிசனை முதலியனவே ஆன்மீக விழுமியங்கள்; ஆன்மீகச் செல்வங்கள். செல்வங்கள் விரயம் செய்யப்பாலாகாது நன்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அபி சொரிந்து ஆயிரம் யாகங்கள் செய்வதிலும் அன்பும் அருளும் பிறர் மீது பொழிந்து. நீதியில் நின்று தியாகம் செய்தல் மேலானதாகும். அன்பே சிவம் என்பதை உணர்வோம். மேன் மக்களாக உயர்வோம்.

“பேர்வைகாள் சைவநீதி விளாங்குக உலகவெல்லாம்”

சித்திரைப்பெண்

சித்திரப் பட்டுத்தேது சித்திரை மாதத்திலே

சித்திரைப் பெண்ணைவளும் வந்தாளே

இத்திரை மகிழ்ந்திட இனிய பெண்ணைவளும்

சர்வதாரி திருநாமம் சூழனாளே

ஆயை மணிகள் ஓலிக்கும் இசையில்

ஆனந்தம் கொண்டு வந்தாளே

அமியவர் பிரார்த்திக்கும் பிரார்த்தனை கேட்டு

அன்புடன் ஓடியே வந்தாளே.

கனிகள் தொங்கும் சோலைகள் இடையே

தென்றலில் மகிழ்ந்து நின்றாளே

கவிதை எழுதும் கவிஞர் உள்ளத்தில்

கற்பணையில் கலந்து சென்றாளே

சிறுவர்கள் பெரியவர்கள் மகிழ்ந்து களித்திட

சித்திரைப் பெண்ணைவள் தோன்றினாளே

சிறந்த நல்வாழ்த்துக்கள் கூறி அவளும்

ஆசிகள் தந்து நின்றாளே

கிருஷ்ணசாமி துர்க்காம்பிஙக

வோத்தியார் வந்துரை

அநுடக்காதரி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

அவர்பக் குழந்தைகளோ

அவ்பு வாந்தியும் சிர்தீரைப்புத்தான்டு பிறக்கிறது. 'சிறுவசித்' எனும் வறுதல் நிலையந்து 'ஏற்வதாரி' வகுப்பு பிறக்கின்றது. பிக்காய்வுமொன் காலத்திலே சிறுவம் என்ற தீட்துப்பிலே வாந்தை பிராமணிகளுக்கும் இப்படி ஒரு ஆயிரியர் கேள்வப்பாட்டர். கவுப்பும் எவ்வு தமிழகத்தின் மாண்டி மக்களை என்னவில் உள்ள நகுப்பெறுந்துமறவின் ஒரு பகுதி. அங்கே நடந்த கஷ்டங்கள் இது.

சிறுவத்திலே முந்தாறு பிராமணக் குடும்பங்கள் இருந்தன. அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு முன்றுப்படி வேத. ஆகை ராஜ்தாய்களைக் குறிப்பிட்டிருந்து நன்றாக நன்றாக தெளிப்பது குரு ஒருவர் அங்கே இல்லை. இதுவால் பிராமணிகள் மிகவும் கவுலை கொண்டிருந்தார்கள். தங்கள் இஷ்ட தேவவுமான சீவுடையானை வேலையிடக் கோண்டார்கள். ஒருநாள் அந்த ஆகைக்கு மழுஷ்ட கிரு வேதியர் ஒருவர் வந்தார். முகத்திலே அடிவெளிய, மணிகளிலே குளிச்சி. பிடிப்பிலே பூரநும் வலம்பிரச்சங்கு போன்ற கட்டுக்குறுப்பி, வர்ந்து கட்டிய பஞ்ச கர்சம், கோளிலே கழகான கால்வை, துய புதைக், உருத்திறமைக் கால்வை, கண்ணைய, காதிலே மூக்கும் கடுக்கள், கூம்பிலே கூடுத்தோசி வந்த அந்த நந்தனை பிழவர் அங்குஞ்சி சிறு சீவுக் கோபில் வாசலில் ஒ பொந்து கொண்டார். அவர்கள் கல்வை பிராமணி வணங்விளைகள். ஆயா! எனவிருந்து வங்குவிரிகள் என்று விவரித்தார்கள். "நமக்கு எல்லை ஊரும் சேர்ந்த ஊர்கள், நாம் வேதம் கருப்பியவள். இங்கே ஒரு வாத்தியார் தேவை என்று அப்போது வங்கேள். பிராமணப் பிள்ளைகளுக்கு வேதம், வியாக்ரணம், ஆகை வாந்திரங்கள் போதிப்பிற்கு தோற்றி" என்றார் கிழவர். பிராமணவர்களுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி "ஐயா! கவாரிசுன் உங்களை இங்கே வர்ப்பவரை இருக்கிறீர். நிங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளுக்குதுப் படிப்பதை விட்டோல்கும்" என்று பணிகொடு வேண்டியார்கள்.

"..... அகங்குத்தானின் வந்தேன். இருக்க முடி கொட்டில் சாப்பிட உணவு நந்தால் போதாம். இங்கேகே! தங்கி உங்கள் பிள்ளையங்களுக்கு பாலையுடி படிப்பிப்பேன்" என்றார் கிழவர். "ஆயா என்ன ராப்பிரீகள்? என்று கேட்டார்கள். "புழங்கல் அரசீச் சாத்தும், பாகந்துப்பக்க கறியும், தீரை மலியனும் போதும்" என்றார் அவர்.

உடனடியாக அங்கே ஒரு கிருதியை கவுப்பதீணை எழுந்தநானப் பண்ணி பெருதாக ஒரு கொட்டகை போட்டார்கள். "ஐயா! இங்கேயே இருந்து கொள்ளுவதன் என்றார்கள். கிழவர் சம்பவித்தார். ஒருநாலம் தொடர்க்கியது.

முந்திய குதிம்பத்துச் சிறுவர்களும் திழ ஆயிரியர்கள் மிகுந்த பஸ்யுதன் கொண்டப்படார்கள். காலாட்குத் தேவவுபாள மலிவினை கவுலைப் போட்டு போட்டிச் செட்டார்கள். கிழவரும் அதுபடி பிள்ளைகளுக்கு மிக நல்ல முறையில் பாதநாள் பிபாதித்துவர். சில நேரங்களில் அவர்களுடன் உல்லாசமாக ஒழுப்பிடித்துப் பிள்ளையாருவர். கண் போத்தும் நினையாட்டின் தாழுமிம் கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரிந்தோடும் அவர்களைக் காண்டிப்பிடிவர். சேர்த்து பூக்கொய்யு மாலை கட்டுவார்கள். கடற்கங்கும் அவற்றும் சென்று மணல் விடி கட்டி, கள்ளிலை போகுவது மினாயாடுவார்கள். ஒன்று சாத்தியும்கண்ணாயும், அங்கு சாந்தியும்கண்ணாயும், போத கால்நீர்க்கண்ணாயும், பிரீயைக் குழந்தையைப் பிள்ளையை நந்தாமல் கற்றுக் கூர்ச்சி பெற்றார்கள்.

பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்கள் மிக மிக ஆண்தும் அடைந்தார்கள். வாத்தியார் ஜயாவை மிகவும் நேசித்தார்கள். தங்கள் குடும்பப் பிரச்சினைகளையும் அவரிடமே கூறித் தெளிவு பெற்றார்கள். அறிவுப் பசிக்கும் அவரிடமே தீர்வு கேட்டார்கள். உடல், உள் நோய்களுக்கும் கூட அவரே மருத்துவராகவும் பணி செய்தார். ஆன்மீகக் கேள்விக்கும் அவரிடமே விடை. அந்தணர்கள் தங்கள் வீடுகளில் இருந்து தினசரி புழுங்கல் அரிசிச் சாதமும், பாகற்காய் கறியும், கீரை மசியலும் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கும் கொடுத்துத் தாழும் உண்பார். இப்படி இனிமையாகக் கழிந்தன நாட்கள்.

ஒருநாள் வேதிய ஆசிரியப் பெருமானைக் காணவில்லை. மாணவர்கள் பல இடங்களில் தேடினர். காணவே இல்லை. எல்லோரும் தத்தும் வீடுகளுக்குப்போய் பெற்றோர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அவர்கள், சோலைகள், காடுகள் எங்கும் தேடினார்கள். ஆசிரியரைக் காணவே இல்லை. எல்லோருக்கும் பெரிய அதிர்ச்சி, கவலை, அழுதனர்.

ஒரு இரவில் எல்லோரடைய கணவிலும் ஒரே காட்சி. ஆசிரியரான வேதியர் வந்தார். "பிள்ளைகளோ! உங்கள் அறிவுக் கண்ணைத் திறக்க யானே ஆசிரிய வடிவில் வந்தேன். என்றும் உங்களுடன் இருப்பேன். உங்கள் அறிவுக்கு எப்போதும் தூண்டுகோலாவேன். கவலைப்படாமல் கடமையைச் செய்து வாழுங்கள்" என்று சொல்லி சிவருபத்தைக் காட்டி மறைந்தார். சிவபிரானே ஆசிரியராய் வந்தவர் என்று உணர்ந்த எல்லாப் பிராமணரும், மாணவரும் அவர் பெருமையைப் பேசிப் பேசி மகிழ்ந்தார்கள். அவர்கள் வழி வழியே வந்தவர்கள்தான் திருப்பெருந்துறைப் பெருமானைப் பூசிக்கிறார்கள். புழுங்கல் அரிசிச் சாதமும், பாகற்காய் கறியும், கீரை மசியலும் இன்றும் படைக்கின்றார்கள். குருந்த வனத்திலே ஸ்ரீ வித்யாகணபதி கோயிலும் இருக்கிறது. வாருங்களேன் போய்பார்த்து வணக்குவோம்.

கூடை

தூம்பிக்கையானை

குர்க்கக யம்மன் ஆலயத்தில்
உதிந்தநூலும் தூம்பிக்கையானை
கார்ந்திகை மைந்தனின் சாஸ்திர வேத
முத்தானை சடங்குகளில் முன்னிற்பானை
நேர்த்திகள் எல்லாம் சிறப்புடன்
நிறைவேற வேண்டி நினைந்தநூலி
மொந்தியில் குட்டிக் குளிச்சிதழுந்து
தோப்பிட்டுத் தொழு எல்லாம் நிறைவேறும்

திருப்பாமாலை

மஹவாள் கநம் திரிசூலம்
சங்குசக்கரம் மங்கள குங்குமம்
வளவா நீநி வரம்பில்லா
அரூள் ஓளிக் கடச்சம் பொங்கும்
தொழுவார் பதிகத் திங்லிய
பிரபந்தத் திருப்பாமாலை
உழுவிகாடையில் உழைகின்ற
உக்காஞும் ஆஃ கூர்க்கா
அழகுதுறிப் தாலாட்டில் மயங்கி
அக்காந்தையும் அரூள்வாள் அன்னை!

பூராமஜெயபாலன்
கொக்குவல்.

சிவன் ஆடு கணத்துவர்

மாதாங்கி தினாங்கள்

36. அரசாங்கம் செய்த காலத்.

பாலக்கார் நாட்டில் திருப்புவூணம் என்ற ஒரு தலம் கூட வாடு இந்தலத்தில் இயல்வீயற் பொருள் நினைவீயற் பொருள் எல்லாம் சிவலிங்க வடிவம். இதனால் இந்திரன் குரியன் முதலைனோர் இங்கு வந்து சிவபூசை செய்து வேண்டிய வருங்கூணப் பெற்றார். இத்திருத்தலத்தில் உருத்திருக்கின்றையர் உள்ளே பொன்னையாள் என்பவள் ஒருந்தி இருந்தாள். அவளின் மூழ்கிற்கு அவளே இரண்டு. ஆப் ஸ், பாடல் முதலியப்பாற்றில் செய்வப் பேணக்குத்துச் சமயங்கள். தர்ம நால்களின்படியே ஏழுவி வருவாள். குரியன் உதிக்க முன் எழுந்து நீராட சிவபூசை முதலியன் முடிடுத்தபின் திருக்கோவில் சென்று சிவலிங்கப் பெருங்களை வணங்குவாள் அதன் பின்னர் சிவலிங்கப் பெருங்களை முன்பு ரிஞ்சுதம் ஆடுவாள். பின்னர் தன் மாளியைக்குத் திரும்பிவந்து சிவங்கூபர்களுக்குத் திருஸ்முகு இடுவாள். அவர்கள் அந்தீய மிசு வச்சிலைந்தான் உண்பாள். இநு அவனுடைய நியாயமாலும்.

போன்னையாள் இவ்வாறு ஏழுக்கவருவானதயும், சிவபக்தினையும் கூகும் அறிய வேண்டுமென்று எம்பெருங்கான் திருவுளம் கொண்டார். இருங்கால் போன்னையாளின் தமது திருஸ்முக பொன்னால் வார்த்தையும் வேண்டுமென்ற சூழையை உண்டாக்கினார்.

சிவ அன்பி! காலவான் போன்னையாள் சிவபெருங்காளின் திருஸ்முகவை போன்னால் வார்த்தை நினைத்தாள். ஆஸ்தால் அவளிடம் சேநும் பொருள் யாவும் சிவாராய்க்குஞ்சு திருஸ்முகு செய்விக்கடலே எஞ்சமால் இருந்தது. திருஸ்முக வார்ப்பிப்பது எப்படியென வருத்த முற்றாள்.

சிவபெருங்காள் விழுதி, உருத்திராட்சி ஆயியன் அன்றது சிந்த வேடம் பூண்டு சிவங்கூபாருடன் ரேந்து பொன்னையாள் மாளிகை உச்சரூப (உள்ளே புகாமல் ஒருபுறத்தில் ஒநுங்கி இருந்தார். பொன்னையாளின் ஆடுச்சிப்பர் சிலர் சென்று, "ஐயுறி திருவுமூக செய்ய உள்ளே எழுந்தருநும்" என்று அறைத்தனர். அதற்குச் சிந்தர் கவாமி "உங்கள் தலைவியை இங்கே அழையுக்கள்" என்றார். அவர்கள் உள்ளே சென்று பொன்னையாளுக்கு அழிந்திருப்பாது உடனே பொன்னையாள் விரைந்து சென்று சிந்தர் கவாமிகை வணங்கிப் பூசீத்தாள். பின்னர் அவள் "எம்பெருங்கோ! நீ இங்கெழுந்தருள்வதற்குத் தடியின் யாது தலம் செய்தேன், உள்ளே எழுந்தருள்த தடியின் உபயும் பொருட்டு நீ பணித்தருளும் பணிகளைத் திருவுளந்த திருக்கிணையைச் செப்பவேன்" என்று விள்ளைப்பயம் செய்தாள்.

சித்து கவாமி உவாக்க செய்து, பொன்னையாளி மீது திருநோக்கம் செய்து, "ந் பூரமுகன் பாம் சீர்து மெல்நகு இருக்கவின்றாப் என்றார்". அதற்குப் பொன்னையாள் "எம் பெருமானே! சிவபெருமானுடைய திருஸ்முக வார்ப்பதற்கு ஒதுக்கவென்று கருச் செய்வித்தேன். திருவுநூல் வார்ப்பதற்குப் பொருளில்லை நாள்தோறும் துமியேன் கையில் வரும் பொருள் மகேசவர புசைக்கிக் கெல்லின்றன. சித்தும் எஞ்சுவதில்லை" என்றாள்.

சித்துவாமி பொன்னையாளின் வார்த்தைத்தகளைக் கேட்டு மனமிரங்கி புன்னைக் கூந்து, "பேண்டோ! ந் சர்வமும், இளையையும் நீக்குமிழு போல சிறிதும் நினை இல்லாததென்று கண்டாய்; தர்மம் ஒன்றோ நிலையுடைப்பெதுவுறு உள்ளந்தாப்-

தர்மத்துள்ளும் சிவ தர்மம் சிறந்தது. சிவ தர்மத்துள்ளும் சிவபூசை சிறந்தது. சிவ பூசையுள்ளும் மகேஸர பூசை சிறந்தது என்று நினைத்து சிவண்டியார்களுக்கு மகேஸவர பூசை செய்வதினால் உமக்கு இருமைக்கும் நல்ல உறுதியைப் பெற்றுக்கொண்டாய். உள்ள கருத்தின்படி திருவரு பொன்னினாலே வார்ப்பாய். அதனால் வீட்டில் உள்ள பித்தளை, இரும்பு, ஈயம், செம்பு, வெண்கலம், தகரம் ஆகிய உலோககங்களை கொண்டுவரும்படி பொன்னையாளைப் பணித்தார். அவ்வாறே பொன்னையாள் தனது மாளிகையிலுள்ள எல்லா உலோகங்களையும் சித்தர் சுவாமியின் திருமுன் வைத்தாள். சித்தர் சுவாமி அவற்றின்மீது விழுதியைச் சிதறி இன்றிரவு இவைகளை அனலில் இட்டெடுக்கின் அவை பொன்னாக மிளிரும். அவற்றைக் கொண்டு சிவபெருமானின் திருவருவை வார்ப்பித்து எடுப்பாயென்றஞ்சு மறைந்தார்.

பொன்னையாள் சித்தராய் வந்தவர் சோமசுந்தரக் கடவுளே என்று தெளிந்தாள். பின்னர் சித்தர் சுவாமி அருளியைப் பெரும் மகிழ்ச்சியிடன் உலோகங்களை அக்கினியில் இட்டெடுத்தபோது அவை பொன்னாக மிளிருந்தன. அதனைக் கொண்டு சிவபெருமானின் திருவருவை வார்ப்பித்து பிரதீட்டை முதிலிய செய்து மகோற்சவம் நடாத்தி முத்தியடைந்தாள். அத்திருவருவை கபோத்திலின்றும் பொன்னையாளின் கபோலக் குறியைக் காணலாம்.

37. சோழனை மடுவில் வீற்றுத்திய கதை

சுந்தரபாண்டியன் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு மெய்யன்பணாகி செங்கோல் நடாத்தும் நாளில் பத்துத்தேர், நூறு யானை, ஆயிரம் குதிரை, பதினாயிரம் காலாட்களுமே இருந்தது. இத்துணைச் சேனைக்கட்டுச் சிறிது பொருள் செலவிட்டு எஞ்சிய பொருள் எல்லாவற்றையும் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கே செலவழித்தான்.

இதனை ஆயரம் பலிக்கோர் தலைவன் என்ற அரசன் அறிந்தான். இதனால் அளவற்ற சேனைகளுடன் மதுரைக்குச் சென்றான். சோழனின் பெரும் படை வந்திருக்கும் செய்தியை அறிந்த பாண்டியன் எம்பெருமானிடம் முறையிட்டான். அப்பொழுது சிவபிரானினருளினால் ஆகாயத்தினின்றும், "பாண்டியனே! நீயே வெற்றியடையும் படி நாம் வந்து யுத்தம் செய்வோம்" என்று அசர்ரி வந்தது.

அது கேட்ட பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து குதிரையில் ஏறிச் சேனையிடன் சோழனின் சேனையை எதிர்த்தான். அப்போது பாண்டியனின் சேனைகள் சிவபெருமானின் திருவருளால் பெருஞ்சேனைகளாகத் தெரிந்தன. பாண்டியன் சோழன் முன் நின்றான். சோழன் கொடுத்த ஆயிரம் குதிரைக்கு நான் ஒருவனே தலைவன் வாளை உருவினான். அப்போது வேட வடிவம் கொண்ட எம்பெருமான், நீ ஆயிரம் குதிரைகளுக்கு தலைவன். நான் அனந்தம் குதிரைகளுக்கு தலைவனென்று கோபத்துடன் வாளை வீச சோழன் செத்தேன் பிழைத்தேனன்று புற முதுகு காட்டி ஓடினான். வேடன் மறைந்தான் பாண்டியன் சோழனையும் அவனது சேனைகளையும் தனது சேனைகளுடன் தூரத்திக் கொண்டு ஓடினான். சோழன் திரும்பிப் பார்த்தான். வேடனைக் காணவில்லை. அதனால் சோழன் பாண்டியனை மதுரை வரையும் தூரத்திக் கொண்டு வந்தான். பின்னர் சோழன் மதுரையின் மேற்கே உள்ள ஆழமாகிய ஒரு மடுவில் சேனை, குதிரைகளுடன் வீற்றுத்தான். பாண்டியன் சோழனின் படைகள், குதிரைகள், யானைகள் யாவற்றையும் கவர்ந்தான். ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குக் கொடுத்து அவருடைய திருவருட் கடலுக்கு ஆளாகி அன்புநெறி பெருக்கி வீற்றிருந்தான்.

திருக்கோவில் வழிபாட்டுள்ள அனுமதியால்

நெ. சுக்ருதங்கவல் அவர்கள்

“திருக்கோவில் கூக்காத திருவில் வழநும்”

“கோயில் கூக்கா ஒழிந்துமிகுந்த கேள்வியும்”

“நித்தநாமம் எம்பிராறுவதை கோயில் புக்கு”

“காவசமிழும் மாணவமிழும் கூவனி அரு மாணிஞ்சூ
கரித்துயாது தலைப்பிழுங்கு கைய மக்குநீர்”

போன்ற திருவருள் மொழி அழுத வாக்குகளும் அருநீர் அருள் மொழிகளும் ஒரு பேருண்ணமையாத சூவ உலகு சமக்கும்படி அழுத்தம் கொடுத்து வலியுறுத்துகின்றான். அப்பேருண்ணம் யாதாக இருக்கும் என்று மூராயுங்கால் பின்னாலும் வாக்கியப் பொருள் பதில் இருக்கின்றது.

“நஷ்டிர விளைகின்றும் தீடீ வரியும் நானும் நட்பன் நற்கோவில் வழிபாட்டை நழை விட்டுவிடாதே” அப்பத்து மனத்தின் ஒரு வியப்பை வருவிக்கும்.

கல்வியைப் பெருக்கக் கல்லூரிகளுக்குப் பெண்ணாம். செல்வங்களைச் சேர்க்க தொழில் நிலையங்களுக்குச் செல்வது தாதும். நோயைக் குணர்ப்படுத்த வளர்த்தியானவர்களை நாடலாம். நீதிகூக்க கீட்டு மன்றிற்கு செல்வது ஸழக்கு. காற்று வாங்க கட்டியரைக்குச் செல்லலாம். அறிவை விருத்தி கொட்ட நூல் நினைப்பங்களில் நிர்க்கலாம். களிப்புக் கொள்ள களிப்பாட்டுத்தில் மாலைதைக் களிக்கலாம். பெருள் கொள்ளுத்தரும் கடைத் தெருவைக் காணலாம்.

மேலே சொல்லப்பட்ட மனதீ தீநாவகநுழூட்டு, அஸ்ராடம் தேவைப்படுமைகளுக்கு அப்பாறப்பட்ட ஒரு அத்தியாவசிய தோலை மனதீ வாழ்க்கைக்கருசு கீஜை செய்ய வேண்டப்படுகின்றது. அது பிர்க்கநாமலும் இருக்கலாம். ஈஸ்வரு தெரியப்படாதநாகவும் அமையலாம். அது எட்டியானாலும் ஆயை வழிபாரி மனதீ வாழ்க்கைக்கு இன்றியுள்ளதாக அமைந்து விவேது உண்மை. அந்த உண்மை வழிபாரி அறுவட்டால், இலக்குவாக உணர்வாகும் ஒன்று. தீவிரான்று முதல்நாள் அது ஈயை சிலருக்கு உள்ளத்தில் உணர்ந்துவிடுகின்றது.

திருக்கோவில் வழிபாட்டில் தமிழை அக்கிக் கொள்ளாத கண்ணப்ப நாயனார் திருக்காளத்து மனையில் ஏழேத்திறார். நான்காலர் புற்றி நவீனியன்றார்.

“நானா! மனையைக் கண்டு செலுங்குந் தோறும்

என்னிடீ யாரும் ஒன்று பொலது சிராலும்”

“ஒவ்வொது எதிரையைக் கண்டும் என்னவென்றால்
நூல்கிழங் பாரும் பொலதாள் ஒவ்வு பொலும்”

இந்த வகையான அனுபவம் சிலருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் வழிபட்டும் வருவிறுக்கலாம். சிலருக்குச் சிலருாலில் உணர்ந்தும் உணர்வு தலைப்பாலாம்.

உணர்வு தலைப்பட்ட நாயார் சுரி, தலைப்பாலு தவறிப்பி அனாலம் சுரி அவை இருக்கவையும் கடந்த வழிபாடுகள் கார்வது உண்மை.

திருக்கோவில் வழிபாடு பலன்கள் பல. அவற்றில் ஒருசில உண்மைகளை வாய்மை திறம்பா வாக்சருடைய அருள் நனி சொட்டும் செந்தமிழ் தேவாரத்தில் எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

அழியும் செல்வத்தில் அழுத்துவன் - இல்லக்கோலம். இல்லக்கோலம் என்பது தாய், தந்தை, தமையன், தம்பின்று சொலிலக் கொள்ளும் வேடங்கள்.

இளமைக் கோலம் - வாலிபம். இந்த இல்லக் கோலம், இளமைக் கோலம் முதுமைக் காலத்தில் துண்பத்தைத் தருவதற்கு ஏதுவாகும். அவற்றை எல்லாம் அறுத்து உய்ய வல்லீர்களானால் அவற்றைத் துண்டித்துக் கொண்டு நந்ததி பெறுவதற்கு வல்லவராவீர்.

அழியாச் செல்வம் தரவல்ல திருக்கோவில் கடம்பூர் நகரிலுள்ளது. அந்தச் செல்வக் கோயிலாகிய கரக்கோயிலை விரைந்து சென்று தொழுவீர்களாக.

இல்லக் கோலமு யிந்த கௌகமயும்
அல்லற் கோல மறுக்துப வல்லிரே
ஒல்லகைச் சென்றுடை யுங்கபம் யூர்நகர்ச்
செல்வக் கோயில் திருக்கர்ம் கோயிலே.

5 - 197

திருக்கோயில் வழிபாட்டிலே உறுதி உடையவர்கள் துண்பந்தரும் பந்த பாசத் தொடர்புகளில் நீங்கப் பெற்று என்றும் இன்பந் தரும் வாழ்வைப் பெறுவார்கள் என்னும் சிந்தனைத் தேற்றை அத்தேவாரத் தாற்பரியமாகக் கொள்ளலாம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் உலகவர்க்கு உடபதேசிக்கும் உறுதி மொழியைத் தம்மீது வைத்துப் பாடியருளிய தேவாரம் இது. அடியேன் உய்ந்து போவதற்குரிய வழி இதுவாகும்.

திருப்பராய்த்துறையில் எழுந்தருளி இருப்பவரும் பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்துடையவரும் ஆகிய இறைவர்க்குஅடிமைத் தொண்டுகளைப் புகழ்ந்து பாடுதல், தலைமலை சமைத்தல், பெருமானுடைய திருவடிகளுக்குத் தூய் மலர்கள் தூவுதல், பெருமானைக் காணுதல், உள்ளக்கிழியில் உரு எழுதிக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றை அன்போடு இயற்றுவதால் நான் பிறவித்துண்பத்தினின்றும் உய்ந்து போவன். உய்வடைவேன் என்பதாம் .

தொண்டு பாடியும் தூமல் தூவியும்
கீஸ்டை காட்டி யினணயா ஏந்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் யாங்கரைக்
கண்டு கொண்டபடி யேனுய்ந்து போவனே.

5 - 304

இதன் தாற்பரியம் அகத்திலும் புறத்திலுமாக ஆலயச் சரியைத் தொண்டு புரிய உயிர் உயர்கதிக்கு உயர்த்தப்படும் என்பதாகும்.

நமக்கு ஓர் காலத்தில் வார்த்தகைள் தளரும், உடல் நடுங்கும், மூப்பு வரும் அதற்கு முன்பதாக நரையுடைய இடப வாகனத்தை உடைய இறைவன் வீற்றிருக்கும் திருநல்லம் என்னும் தலத்தை நாடுங்கள், பரவுங்கள், பணியுங்கள் கூடு மெய்ததொண்டர் குழாத்தினுடன் கூடி வழிபடுங்கள் வழிபாட்டை விரும்பாதாரை விட்டு விடுங்கள்.

உரைத் தூந்துட ஸாந்தோஸ் காழுனம்
நரைவி கடயுடை யானிடம் நல்லமை
பரவு யின்பனி யின்பனி வாவிராடே
விரவு யின்விர வாறை விடுமினே.

5 - 430.

வழிபாட்டினே விரும்பாதவரைச் சேருதல் காலத்திற்கு, விவரயம் பலன்றுவரும் வழிபாடு துழப்பவநூமாறும். நந்து எதிராளாக பண்ணவிடாடு பழக்குதல் பக்தி வெள்ளம் பாய்வதற்கு மேல் மேற்பாட்டை ஈராக்கக் கூக்குவிக்கும் என்னும் போருள் தொளிப் புலப்பாடு கண்டு இட்டிப்பற் பாஸ்து.

மேலே காட்டிய நேவாராட் பொருள் இட்டிப்பதீற்றிரு அரன் செய்துமாறு போல அமையும் நேவாரம் இது காணவின்.

நந்தவராகிய நொன்டிரக்டோ! பிரான் சப்பிழும் இடமாலை திருக்குரங்காடு ஹஸ்தைபீபே மௌக்குல் நாடுவகள். ஆடுவீரிகளாக, தொழுவீரிகளாக அப்பெருமானுடைய நிருவாழகவளிபே பாடுவீரிகளாக, குரங்காடு தூக்குவைபீபே கூடுவீரிகளாக

நாம நந்தம் ராவின் கூங்கள்க்காக

ஒரு மின்னூழு மின்னூழு மின்னூழு

பாடு மின்பூர மின்பூரி ஜூப்பிடம்

காடு மின்றூங் காடு தூக்குவைபோ.

5 - 697.

அந்த வழிபாட்டின் பல்ளைப் பெறுமான் அநுநூமாறு இது என்று உயர்த்துவது, போல அமைந்துள்ள நேவாரம் அழு.

வள்ளிப்புரங்க அடைந்த அன்றாடபேச்சாம் பெருமான் நூனத்துதக் காட்டுவார். நூனத்தை அடைதற்குரிய நல்ல செந்தியம் காட்டுவார். நன்கொரி அன்றாக்குரிய இடமும் காட்டுவார். தமது திருவடியில் அடைந்தவர்களுக்குத் தானம் காடு இலக்ஷாடனமயாது வாளங்காட்டுவார். கானம் ஆளாவும் கைப்பார்.

நானாக் காட்டுவார் முன்னூறி நாட்டுக்கூர்

நானாக் காட்டுவார் நம்மையெந் தார்க்கவலாம்

நானாக் காட்டுவார் நான்மைந் தார்க்குக்

நானாக் காட்டுவார் சிராக்கவள்ளி யூரிரா.

5 - 698.

நூனம் - கணவூனும். நன்கொரி - அனுபவ நூனம். தானம் காட்டுதல் - சாலோக சாமிப் சாருப பதங்கள். வாளம் காட்டுதல் - நூன பெறுவினருக்கு சாயுச்சியதம். நூனடைநல் - நின்னயில் நிற்கும். பரமுந்தி காட்டுதல் - சிவ சாயுச்சியப் பேறு. இலவ்யாவும் ஆஸய வழிபாட்டால் வந்தடையும் பேறுகள்.

வார்ம் விவேகானந்தர்

அவர்கள் நூனத்தை உணர வந்திருள்ளனர்

அந்தசந நெஞ்சினானும் இருநிழம் கணக்கிடையன்
அவர்கள் கருகைப் பறாவுமாக்க காவிழ்தியான்

அவர்நுவான் அஸுவ நூனம் வெற்றிருந்த
வனிசன்றன. அறங்கவினான் கெண்டாம் என்றிருந்த

வெந்திர் முனைகளில் பாறந்து அவிழ்தான்
காலிருந்தும் உணவாறாறு நூலில் வாளினாள்

சர்வசமய சமர்த்த நாட்டு வகுக்குநூள்.

கல்விதர் - வ. யோகாவாந்தசினம்

இறையுணர்வையும் மனப்பக்குவதீதையும் தூவல்லை இசைவழிபாடு

நீர்க்கை மணி அவர்கள்

பஜனை, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, நாமசங்கீர்த்தனம், என்ற முறையில் இறைவழிபாட்டிற் பலரும் சேர்ந்து பங்குகொண்டு இறை நாமத்தைப் போற்றிப் பாடித் துதிப்பது என்பது பலருக்கும் மன அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும், ஆத்மதிருப்தியையும் தரும் ஒரு சிறந்த வழிபாடாகும்.

ஆனந்தையபிள்ளையாராகிய சம்பந்த சுவாமிகள் பண்ணோடிசைபாடு இறைவனிடமே பொற்றாளம் பெற்றதாகப் புராணங்கள் கூறுவதிலிருந்து இறைவன் பக்தி இசைக்கு எவ்வளவு இறங்கிவந்து அருள்பாலிக்கின்றார் என்பது எளிதிற் புரியக்கூடியதாகவுள்ளது.

மேலும் அரக்கனாகிய இராவணன் சாமகானம்பாடு எம்பெருமானாகிய பரமேஸ்வரனுடைய அனுக்கிரகத்திற்கு ஆளானதும், பண்ணோடிசை பாடிய நாயன்மார்களும், இறை அருளாளர்கள் பலரும் நற்கதியடைந்தமை பற்றிப் புராணங்கள் எடுத்துக்காட்டியிருப்பதும் பஜனை, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, நாமசங்கீர்த்தனம் போன்ற இசைவழிபாடுகள் தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்தன என்பதனையும் இதன் மூலம் மக்கள் மன நலனும், உடல் நலனும் பெறலாம் என்பதையும் எமக்கு நன்கு உணர்த்துவனவாக உள்ளன.

இந்தச் சிறப்பு வழிபாடு எம்மதத்தவர்க்கும் சம்மதமானதொரு நல்ல வழிபாடாக நடாத்தப்படுகின்றது. தனித்தும், பலர் சேர்ந்தும் பண்ணோடிசை பாடு வழிபடும்போது அதனைப் பார்ப்பவர், கேட்பவர் உள்ளாங்களிலும் ஒரு வித இறையுணர்வும், அமைதியும், ஆன்மீக நல்லுணர்வும் ஏற்படுகின்றதைக் காணலாம் இதனை நன்கு உணர்ந்தோரே “இசையால் மயங்காத பேருமுண்டோ” என விபரித்துள்ளனர்.

மேலும் நாம் விரும்பும் இசையானது சோதிடத்திலும்கூட நெருக்கமான தொடர்பு பட்டிருக்கின்றது. சங்கீதத்தில் ஏழு சுரங்களான ச, ரி, க, ம, ப, த, நி எனும் சுர வரிசையில்,

ச - சூரியக் கிரகத்தையும், சிங்க ராசியையும்

ரி - புதன் கிரகத்தையும், கன்னி ராசியையும்

க - சனிக் கிரகத்தையும், மகர, சூம்பு ராசியையும்

ம - சுக்கிர கிரகத்தையும், இடப, துலா ராசியையும்

ப - சந்திரன் கிரகத்தையும், கடக இராசியையும்

நி - வியாழக் கிரகத்தையும், தனு, மீன் ராசியையும் கொண்டவையாக கிரக, இராசிகளின் பலமுடையனவாயிருந்து எமது வாழ்வில் நன்றாந் தீதும் வரக் காரணமாயமைகின்றன.

பண்ணடக்கால வேதங்களான இருக்கு, யகர், சாமம், அத்ரவணம் என்பவற்றில் சாமவேதமானது இசை வடிவானதாகவே அமைந்துள்ளது.

தினசங்கள் பல மிருவுள்ளாக உள்ளன, குற்றாக வை பழையும். நூட்டுப் பாட்சிகள், ஜூரிப் பாடல்கள், ஜுனனர் பாடல்கள், நூம் சம்ஹித்தாங்கள், கூட்டுப் பிராந்தங்களை, நூப்ய மூரூசலிப் பாட்சிகள் எனப் பல்லிவெறு வகைபிள்ளாக இனை அவைந்திருந்தாலும் அவை பழை சொட்டும் பாக்களாகவும், பாடும்பொது ஏற்று க்கூடிய மன நெஞ்சுவுகளாகவும் தங்களையீடு முழுநூலிறும் ந்தை ஏற்படுமின்றாலும் இந்த இசை மௌக்கத்தில் இறைவனாம் வசமாகவிற்றார்.

பிரமதினாகவும் காலையிற் துபிலெழுப்பைக் கேள்விகள் மங்கள கைரிக திராகும்பாடுவர்கள் எனக் காலிநாசனில் குமாரசம்பவம் என்ற காலியம் எடுத்துக்கூறுகின்றார்.

கல்விக்கணாதாயிப் கந்தனையாயும் அநுஷேஷன்தாத கலையிகள் “பத்தியால் யான் உலைப் பாலகாலும் பற்றியே மாத்திப் புகழ்பாடு” எனப் புகழ்பாடு அருள்வேவேற்றுகின்றார்.

வினியோடு விவராயாறும் இராகங்களை!

வினாக்கிருதி உயிர்கள்க்கு வாழுமிகளை!

எனக் கவியம்) கண்ணதாகள் இராகங்களை நல்லண்ணங்டி இடைவிழ்றா,

இனையிழைக்குகள் மக்களுடைய ஜாழுவியலிற் பக்கிலேறு தாம்மலைகளைப் பிகாட்சிக்கண்ணல்வாடுள்ளன.

இந்த, விதத்திலே திருமனை வேவபவங்களில் மாப்பிள்ளை அலைப்பிறகுக் கல்யாண் இராகமும், புறப்படும்போது சுங்கராபரணமும், திருமனை விரசமயதார்த்தத்திலை மன்ற, அடான, பியாக்டை இராகங்கள்களும், காலை நேரத்தில் கேதாயம், பூபாள், பிஸ்திரி இராகங்கள்களும் மாங்கலையம் கட்டும்போது அங்நதபெரலீயும் என அரசமய சு ஸ்ரூப்டூ ஏற்றபடி இராகங்கள் வாசிக்கப்படுவதும்; அழிக்கு குழந்தையை குணம்திருக்கும் நீலாம்பரி இராகமும்,

பயல் கடன் ச எனக் கீர்வாக்க இராகமும்

மன புமைத்திக்கு சாம இராகமும்

காலையில் ச ந்தாகம் வுப்பட பூபாள், மலையாறுதும் இராகமும்

பூலைக்கிணையைப் போக்க அள்ளவேர் இராகமும்

பரி மறங்கச்சேப்பு கருவுப்பியா இராகமும்

போனாயம் குளமாக்கப் பெருவி, வுந்தோளம், எவரங்கா இராகமும் சு வை மாங்களி வாழுக்கைக்கே பயணுமடைதான்தாக இராகங்கள் எனமந்திருப்பது ஒம் முன்னொயுகள் வழுத்த நல்லப்பிராக்கும்.

பேஷுட் நூம் பாடல்களைப் படும்போது செய்திகளில் வகைகளுக்கு ஏப் போகங்களுடன் பாடுவதை மூலம் கேட்போக்கும் இரகண மிகக்கதாப்பணமீன்றது. இந்த விதத்திலே வென்பா - சங்கராபரணத்திலும், அகவல் - தோடியிலும், கலிப்பா - பந்துகராவியிலும், கலித்துறை - பெருவியிலும் பாடும்போது பாடுவிடார், கேட்போர் எல்லோருக்கும் மன சூழலும் பாட்டினாத் துறைன்றது.

பட்டினத்தார் தாயுமானவர் பாடல்கள்

யெற்கூர் முநுகவையுமான் சிவர்கள்

தமிழ் மொழியில் எழுந்த இலக்கிய வரிசையில் பக்திப் பிரபந்தங்கள் இன்றுவரை போற்றப்படுகின்றன. ஆராயும்படுகீன்றன. அப்புலத்திலே இன்றும்பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பாரதிபாடிய பல்வகைப் பாவினங்களில் பக்திப் பனுவல்கள் முன்னுரிமை பெறக் காணலாம். மொழி, தேசீயம், தாயகம், விடுதலை, போராட்டம், சுதந்திரவேட்கை பற்றி எழுந்தனவெல்லாமே மக்கள் மனதைக் கிள்ளின. தமிழ்லே கண்ணதாசனின் உருப்படியான கவிதைகள் திரையிலாயினும், வெளியிலாயினும் மக்களால் மதிக்கப்பட்டன மட்டுமென்றி நாவிலும் தவழ்கின்றன. பட்டிமன்றம், அரட்டை அரங்கம் எல்லாம் மேற்கோள் காட்டிடுத்தானும் கவிதைகள் கண்ணதாசன் கவிதைகளே. பட்டினத்தார் பாட்டின் மறுவடிவமாகப் பல உருவாக்கப்பட்டன. எடைபோட்டால் யாருமே எதிர்பாராத வண்ணம் அபார சாதனை புரிந்தவர் கண்ணதாசன் இவ்வண்ணமே பழைய தலைமுறையினர் மௌசும் பாடல்கள் சித்தர்கள் தந்தவை. அப்பானியில் அமைந்த பல பாடல்களை இளந் தலைமுறையினர்க்கூடத் தத்துவப்பாடல் என வியப்பர், பாடுவர், கேட்பர். பெரியதிரை, சின்னத்திரை நாடகங்கள் சமுதாயத்தைக் கொச்சைபபடுத்தாமலும் இல்லை. நல்ல பொழுதெல்லாம் இவற்றால் நாசமாவதை நாம் காண்கின்றோம். ஒய்வு, இடைவெளி கிட்டும்போதெல்லாம் நம் பக்தி இலக்கியங்களை படிப்பதிற் பயன்படுத்தினால் ஆத்மீகம் (சமயம்) நல்ல பயனை நல்குமான்றோ.

எனவே பட்டினத்தடிகளின் பாடல்களையும், தாயுமானவர் பாடல்களையும் ஒப்பீடு செய்வது நம்மை அவை எந்த அளவு தொடுகின்றன. பயன்பாட்டின் என்பதைச் சிந்திப்போம். தாயுமானவர் பட்டினத்தார் பக்குவத்தையும், பாட்டருமையையும் பாடியிருக்கின்றார். அவை வருமாறு,

பார் அகைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல
ஆரும் தழக்கை அரிது அரிது - நேரோ
மனத்துறவும் அப்படியை மானு! இவற்றில்
உள்கு கிசைந்த வாறு ஒன்றை ஓர் உடல் பொய்யறவு

- 57

ககம் அகைத்தும் பொய்யெனவேதாள் உணர்ந்தால் துக்க
சுகம் அகைத்தும் பொய்யென்றோ? சோராது கெயரத்தும்
விட்டுப் பிரியாக மேலான அந்வைதக்
கட்டுக்குள் ஆவது என்றோ? கான்

மேலது - 6

அந்வைதக் கட்டுக்குள் ஆவது என்றோ - இரண்டற்றது என்னும் ஆணையில் அடங்கியிருக்கும் எக்காலம்

ஒட்டுடன் பற்று இன்றி உலகைத் துறந்த செல்வப்
பட்டினத்தார் பதர்கிரி பண்பு உணர்வது என்னாலோ?

எந்நாட கண்ணி அடியார் வணக்கம் ஒட்டுடன் பற்று இன்றி - உலகப் பற்றுடன் ஆசை சிறிதும் இல்லாமல்.

பட்டினத்தடிகளின் அருளிச்செயலாகப் பதினேராந் திருமுறையில் ஜந்து பிரபந்தங்கள் அமைந்துள்ளன.

1. கோவில் நாள்மனி மாதங்கள்

கோவில் - சிதம்பரம் இப்பெறும்புதியில் ஒடும் நேரவக்தான் மேல் எழுஷ்சை வெண்பா, கலிஞ்சுவை, விருந்தம், அகவல் என்னும் நால்லு வகைச்சு பெய்யின் எழுவங்களால் அங்காதிக் கிளைடையால் இயன்றது. நாள்மனிகள் வரிசொபில் முதற்சொன்றிய பீரபழும் இப்பகுதிப் பறுவளிலே இருப்பு யாக்கள் இட்டு விடுவது என்றால்.

2. திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை

திருநாளம்பதில் பெருந்தகையின் பெருந்தகையின் சீராழிமதுடு பண்ணிரு திருநாளம்குளி உடனடி அவற்று சிலான்று திருக்கழுமலை, இப்பகுவை அமைவத் தொண்பா, கலிஞ்சுவை என்று முதற்சொன்றிய பீரபழு வகையால் எருந்த பனுவல் குதும். முதற்பள்ளிரு பாடல்களே கிடைத்துவதனால்.

3. திருவிழைமாநதாசி மும்மணிக்கோவை

அகவல், வெண்பா, மட்டவைக் கல்ததுறை என்றும் முந்மனிகளால் கொக்கப்பட்டது இடமேற்று.

4. திரு எழும்புதையார் திருஅநீதாதி

அந்தாதி வழவான்று மாநாளினார் நகரில் கோவில் கோங்பெட்டுமந்தநுளிய திருவெகம்பழுதையார்) மேல் எருந்த அந்தாதி வழவினால்தா: நாறு பாடல்கள் படித்தியது.

5. திருவெற்றியூர் ஒந்து ஒருபக்கது

ஆசிரியப் பா வழவில் ஓடு பா பாட்டுக்கிறது. அந்தாதி கோவை - பந்துப் பட்டகளால் இயங்கும் திருவெற்றியூர் தயாரையை போர்த்தி சுமநத இலக்கியம் இது.

இங்கூட்டுப் பக்கி இலக்கிய வழவங்களான் பட்டினத்துப்பீள்ளையார் திருப்பாடு திருடு என்னும் நால் புழக்குதல் உள்ளது. மிக அறங்கமான புமிட்டபூங்களுக்குத் திசைம் இப்பகுவை எக்கார்க்கும் புரியக் கூடியது. எல்லா பிலியும் தலைநகு. இதற்குத் தமிழ்க்கெள்றல் திருவை அவர்களினுத்தியுரை நீங்களார். இந்நால் 1923-ம் ஆண்டு முதற்கு வெளியிடப்பட்டது. இந்துற பாடல்களே ஏப்பிட்டு ஆய்வுக்கு பயன்படுத்துப்பட்டன.

:பிரத்தாரின் பெண்ணிலே வழந்த தாயாளவை பழுவெட்டாக் நாற்றான்டை சேர்ந்தவை. தாரிசுக்கத்தின் தெச்சாலையூடு பா ஸப்பற்ற தலம் நிரும்பாக்காடு தீதை வெமாழியில் வேற்றால்வை என்கும் எல்லையை. தவராணாம் தேவையும் போன்ற ஆவணார்க்களுடன் சில்லறையும்பைப் புலஸர் தந்த மறைவையறாயினிற் பாந்பாணத்திரும் திருமனாக்காட்டித்தும் உள்ள உடுமலை வெளிப்படுத்துவின்று. இராஜித பத்யலே வேண்டும் முருளை ஏ திருத்தவர் மேற்கியப்பாளை. இல்ல பிரபு வக்னிராஜாபுரி சிந்தாவை ஒல்லாயும் திகழ்த்தார். இவரின் மீதாளினாசம் கண்டு ஒயிய நிர்வாகம் இவருக்கு விவாயங்கள் நொறின் நியமித்தியும் அக்கால கட்டத்தல் ஹோழ் வள நாட்டில் திரிசிரபூத்துறை (பிரேர்வினா: சௌரா) தலைப்பட்டவோக்குக் கொண்டு அர்சான்ட விரைவு குதாத் சோக்கலிங்க நாயகன் சீக்கிளியப்பள்ளையின் போக்கியத்தை குலுரிப்பாடு, நூர்கள், களைக்கு வல்லையை என்பதைற்றாறத் தக்காறி வாயில் கோடி தன்று நிர்வாக

சேவையில் தகுதி வாய்ந்த பதவியில் நியமனம் செய்து கொண்டார். பிள்ளை அவர்களும் மன்னன் மதிக்கும்படி தன் பொறுப்பை மேற்கொண்டார். அவ்வேளையில் தமது தமயனார் வேதாரண்யம் பிள்ளை மக்கட் செல்வம் இல்லாமல் மனம் துன்பப் படுவதைக் கண்டு தன் அருமைப் புதல்வனான சிவ சிதம்பரப்பிள்ளையை அவருக்கு சவீகாரப் புதல்வனாகக் கொடுத்துவிட்டு தன் குலம் விளங்க திருச்சிர மலையின்மேற் கோயில் கொண்டருள் பாலிக்கும் தாயுமானசுவாமியை வேண்டினார். இதன்பயனாய் மனைவியார் கெஜல்லியம்பாள் - மனிவயிறு வாய்த்தது. ஜயிரண்டு திங்களில் ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றிருட்டதார். தான் உபாசனை செய்து பெற்ற மைந்தனுக்கு தாயுமானவர் எனப் பெயர் குட்டி மகிழ்ந்தார். பிள்ளை வளர்ந்து பெரியவனாகி சகல கல்வி வளங்களையும் பெற்றார். இப்படி அறிவு சீவியாயும், புத்திசீவியாயும் தன்னை இனங்காட்டிய தாயுமானவரை மன்னன் தன் நிர்வாகத்திலே உயரிய பதவியிலே நியமதித்தார். தந்தை மறைந்தமையை ஒட்டியே இந்நியமனம் நிகழ்ந்தது. இப்படியான அரசியற் பொறுப்பை நல்லபடி மேற்கொண்டு பேர்பெற்ற நிர்வாகி ஆணார். எனினும் அவர் தம்மை ஆன்மீக நெறியில் வளர்க்கவும் தவறவில்லை. திருச்சிரா மலையில் வாழ்ந்த மௌனகுருநாதனை சந்திக்கும் வாய்பேற்பட்டது. அவரிடம் தீட்சையும், ஆசியும் பெற்று மகாவாக்கியமான (சும்மா இரு) என்ற மந்திர உபதேசம் பெற்றார். இச்குழநிலையில் மன்னனும் மறைந்தான். மனைவி மீனாட்சி அம்மையார் விரும்பிய வண்ணம் இவர் இசையாமல் பதவியைத் துறந்து தேவையம்பதி (இராமேசுவரம்) சென்று அங்கே தங்கியிருந்தவேளை தமயனாரின் ஏற்பாட்டினாலும், மௌனகுரு சுவாமியின் முன்னுபதேசத்தைச் செயற்படுத்தவும் மட்டுவார் குழலம்மையை வேதாரண்யத்தில் விவாகம் செய்து களைச்சபாபதி என்னும் புதல்வனுக்குத் தந்தையானார். சிறிது காலம் சென்றதும் எல்லாவற்றையும் மறந்து பல ஆலய தரிசனங்கள் நிறைவேற்றியபின் கோவண்ணன்றியாய் இராமநாதபுரம்போய் இரட்சமி நகரம் எனும்பதியில் வாழ்ந்து விதேக முத்தியடைந்தார். சமரசசந்மார்க்க நெறியில் நின்று அவர் அருளிய திருப்பாடல்கள் பக்தி இலக்கிய வரிசையில் கொடுமுடியாகத் திகழ்கின்றன. கமார் 1452 பாடல்கள் கொண்ட நூல் அது. அதற்கு மேலைப்புலோலி தசாவதானி, நா. கதிரவேற்பிள்ளை (திரு. வி. கவின் குரு) அவர்கள் உரை எழுதியுள்ளார். கழக வெளியிடாக சித்தாந்த சரபம் - அஷ்டாவதானம் பூஷை கலியாண சந்தர முதலியார் இயற்றிய மெய்கண்ட விருத்தியுறையொன்று - நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. சித்பவானந்தர் குறிப்பிட்ட சில பதிகங்களை தனித்தனியாக ஆராய்ந்து விளக்கவரை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் இப்பாடல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாட்டினத்தாரும், தாயுமானவரும், சிவனையே பாடினர். சைவனெந்த வாழ்ந்து காட்டி சைவசமயத்தையும் நிலை நாட்டினர். தாயுமானவர் கண்ணியோன்றில் ஆறுமுகம் பற்றிய பிரயோகம் காணப்படுகின்றது.

அஞ்சலுகம் காட்டாமல் ஒறுமுகம் காட்ட வந்த செஞ்சரன் சேவையைச் சிற்றை வைப்பது எந்நாலோ

45 எந்நாள்கண்ணி 10

இது ஜங்கு முகந்தோன்றி ஆறுமுகந் தோன்றுமென்ற நக்கீரின் வாக்கையொத்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. நால்வரும் சிவனையே பாடிப் பறவினர். தாயுமானவர் வாக்கை வியந்து பாடினவர் பாரதி.

ஏன்றும் கிருந்த நாள் வகாவ்டாம்
ஒன்றுக் கார்புத்த சுவகவியோம்
கீர்த்தா இருந்தால் வெய்விலிருப்பாம்
குறுவாபி, குறிசிறாந் கிருந்வாய்ந்
ஒன்று வயாறான், அது சுவாய்ம் என
உண்மீந்தார் தாவு மாணவாலோ?
நின்ற பாந்து மாந்திஸ்வா?

நின்றா இந்தநும் நிற்பாய் நீரில்
பார்தி பட்டல் தனிப்பாடல் - 16. நாயுமானவர் வாழ்ந்து

நாயுமானவரின் பார்ப்புக் கால்வீசன், பொங்கிளிக் கண்களிகள், வந்தாட
கால்வீசன், வூகாதோ கால்வீசன், சேஷ்டாவோ கால்வீசன், இல்லாவோ கால்வீசன்,
நில்லூவோ கால்வீசன் பெரும்பாறும் பட்டாஜ்தார், பத்திரசிரிப்பார் பால்வை அடபோறும்
வழுக்காலேவ. அப்புவுமான நத்துவ வெளிப்பாடுகள்.

நாயுமானம் :

மனக்கு யொரு வில்லாக்கி வால்வீயாரிலோ நாகாக்கிகி
ஏந்தநிலை மாந்தாக்கி சியங்காலீரி யெங்காலம்

பத்திரிசிரியார் புலம்பல் 15.

போற் : ஜம்போற் - பொய், வோய், குன், முக்கு, சேவி.

நூலாக்கம்

தூார்விவாரி் காட்டியாகுள்் தூானவிழநாதா

யைகாசிந் தீங்காங்கார் விசையோகு வாழும்
யானமான காரிள்கண நாதும் சிதாத ஏழும்
ஏகாந்த மானாகாங்காஸ் கலப்புமினில் மேவும்
ஏழிவான ஏரகாந்தி விசுவக்கலோப் பாநும்
ஒங்கார மந்திரநால் வழவான செர்வை
ஒளிருபம் காட்டியுமை தட்டத்திந் யமந்துவன்
மங்கைமா குதப்பு வல்லியுகம் மாவு
யவுத்தகலை நாதராகிருநம் முதலான தேவை
சிக்கிருக்கொழுபோறும் ஏறும்திரும் காண
சிர்குதுகுளிரும்பும்தஞ்சிலூங்காக்கெல்வா
அந்தியூ கந்தநாவ சிருந்தானான ஒளிமிய
அடியார்க் கந்தநாக்கரி முகலேந்த வாபா
விவந்தி முகந்தநா கந்தியுபம் பாபா
வேதங்கள் நீக்கிவீயாரி மப்பநாலம் காட்டும்
ஏற்றுவழி காப்புயார்ஸ் பயமதந்துத் தீரா
எவ்வளாடும் தமையேஷ குறுநுறுமும் சிக்கலா

பக்தியுன் உவ்பாத மல்கள்நூ வண்ணக்கி
பாவலினான தீவழி ஸாடிழபையமை யாநும்
கிள்கிபுக்கில் காயகளே ஈந்திநும் தீரா
அத்திருந நாதுமேந் அருள்நாங்கச் சுட்டே
மர்ம்பில் புதாமுடிதலோன் கலித்ர அருள்வாய்
கடுதில் எந்தார் பிழீர் வத்தாடும் காட்டும்
கார்யாநம் தொழுபிள்ள ஏந்தாலே எந்தன்
ஒப்புக்கி வழிகாட்டும் குறைவா என்கேவை
நூல்மறு நுஸ்போலே உவணநாடு நாய்
உள்ளம் குளிருவழி காட்டுமெந்தன் மேசா
குர்ரும்க வளாத்துநாலம் காட்டியைமை யாநும்
குவர்த்துபே அருள்வாய்மெசை ஈவாத்தியை வாவா
கேயரிம்வை மேவும் திருவிவெயன் மேவா
கேகாற்றி நூப்பில்லோளிந் தீவைத பெற்றி
பொரியுர் சுவமத்தெழுரி கார் யுயந்தும் அருகில்
நூமிநுக்க நலாங்காடும் நூளனிவொளி காநும்
ஈ குங்கநவை கிவத்தீகளி

வசந்த நவராத்திரியும் வைகாசி விசாகமும்

சித்திரைக்கு அடுத்த மாதம் வைகாசி. அம்மாதத்தில் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை, இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று, வசந்த நவராத்திரி; மற்றொன்று, விசாகம்.

வசந்த நவராத்திரியைப் பெரும்பாலோர் கொண்டாடுவதில்லை. முருக பக்தர்களுள் சிலர் முருகன், விசாக நட்சத்திரத்தில் பிறந்ததாகக் கருதுகின்றனர். அவர்கள் வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்தன்று சிறப்பாகப் பூசை செய்கின்றனர். ஆனி மாதத்தில் நடராசர் கோயில்களில் திருமஞ்சன விழாக்கள் நடக்கும்.

ஆழிமாதப் பூர் நட்சத்திரத்தில் அம்மன் கோயில் திருவிழாக்கள் நிகழும். சக்தி ஆலயங்களில் அம்பிகை தவம் செய்வதாக ஜதீகம். சில ஊர்களில் அம்பிகைக்கு வளைகாப்பு ஒன்றும் கொண்டாடுவர்.

ஆழிப்பண்டிகையை குடும்பப் பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றனர். அதாவது, புதிதாகத் திருமணமான மனமகனை வீட்டிற்கு வரவழைத்து, ஆழிப்பண்டிகை, கொண்டாடி, அவருக்குப் புத்தாடைகள் அணிவிப்பர்.

ஆழி மாதத்தில் காற்று பலமாக வீசும். காற்றினால் நோய்க்கிருமிகள் பரவித் தொற்றுநோய் ஏற்படும் என்று மக்கள் அங்கினர். அவர்கள், குறிப்பாக மாரி அம்மன் கோயில்களுக்குப் பொங்கலிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வர். ஆழிமாதம் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையையும் அம்மனுக்குரிய முக்கியத் திருவிழாவாகவும் பண்டிகையாகவும் கொண்டாடுவர்.

வேப்பிலைச் சேலை கட்டி, மாரி அம்மன் கோயிலை வலம் வந்து, சில பெண்கள் தாம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டாடி பொங்கலிட்டு, தம் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக் கொள்வர்.

ஆழிமாதத்தில் அம்மனை வேண்டி, அருள் மழை பொழியும்படியாகப் பிரார்த்தனை செய்வர். மாரி என்றால் மழை; மழையைத் தரும் தேவதையாகவே மாரியம்மனை வழங்குவதும் வணங்குவதும் தமிழ் மரபு ஆகும்.

நன்றி : ஒந்தும் யண்டிகைகளை வரலாறும் ஏழப்பட்டு முறைகளும்.

உங்கள் அபிமான “இநுள் ஒளி” கிடைக்கும் தோங்கள்

அதுவைக்கி:
ஸ்ரீ வெங்கடேசபுரம் கலைக்கூடம்,
ஈழாக்கிலூப்பு.

ஸ்ரீ வெங்கடேசபுரம் மாண்பூலம்
கோவாஸ்வம்.
ஈழாக்கிலூப்பு.

அருணாக்ரி நாதரும் திருப்புகழும்

நின் நா. நங்கதும்பி அவர்கள்
[ஓய்வுபெற்ற அதிபர்]

அட்டமா சித்திகளில் வல்லங்கான அருணாக்ரிநாதர் சீவபெருமானும்,
முருகப்பெருமானும் ஒருவரே என்ற மொள்கை உடையனர்.

அநுவூல் உருவாக்க அங்கமியாமல் பிறகாமல் ஒன்றால்
பிறகாமல் நில்கிற சோமிப்பிழைய்வதோர் என்கியாலில்
உந்தனக்கூர் முகங்க ஓராமல் கரங்கள் ஏச் சிரங்குஸ் சிகாக்கிட
ஒருக்கு முருகன் வந்தான் கதிந்தான் உடைம் உம்பு
என்று கந்தப்பாடனம் கூறுவாதையும் காள்கின்றோம்.

நியங்களிருக்கஞ்சம் பிரெ அடியார்கள் பலரும் அவன்தான் எண்ணிலிப்
பாடிப்பாடி பிள்ளை அருணனார் பெற்றார்கள். ஆனால் அருணாக்ரியாரோ எவ்வளவேயோ
முயற்சிபெடுக்குத் தந்தது வணக்கீய பிள்ளைதான் முருகப்பெருமான் தன்னைப்பாடும் டி
அருணனாக்கோடுக்கின்றார். முத்தான தலை புகழைப்பாடும்படி ‘முந்து’ என்று
அடியெடுத்துக் கொடுக்கின்றார். அதனார்ப்பாலும் அவனது புகழ் “திருப்புகழ்” ஆயின!
நந்தப்பாடனமையந்த நிருப்புக்கு பதின்னாறுமிரும் என்று ஒருபாடல் கூறுகிறது.

அருணாக்ரிநாதர்ப்புக் கொருமா பிறகாமல்கூ

உங்களம் நிருப்புக்கூழ யோதி - பாகநிக்கல்கூ

ஷாலி யாந்த்கடலூக் கோற்றும் யாத்தனார்ச்சிக்குக்
ஊனில் பிழவிக் கரம்.

என்பது அப்பால். ஆயின் இன்று நாக்குக் கிடைத்தலை 1324 பாடல்களேயாகும்.

இளையில் வறுப்பைற்ற இவருக்கு-முன்விளையாயன் வந்துசேர ஆருமுகனான
வழிப்பட்டால் நான்மை உண்டு என் ஒரு பெரியார் வழி காட்டினார். அதன்படி முயன்றும்
அருள் கிடைக்காது தளர்ச்சிப்பற கோட்டத்தில் ஏற்ற தர்மூலை செய்ப முயன்றிபோது
முருகப்பெருமானால் கடுக்காட்கொள்ளப்பட்டல் அருணாக்ரிநாதர். முருகப்பெருமான்
'நாதன்' என்றங்கூட்டு நிறுத்தி தம் புகழைப்பாடும்படி புனிக்கின்றார்.

பேர்பான் சொற்படி தான் முயன்றும் தனக்கு ஆயுமுகக் கடவுள் அருள்
செய்யாது இருக்கிறாலுமென தான் ஆதங்கப்பட்டது பற்றிப் பிள்ளையாறு கூறியிருக்கிறார்
அருணாக்ரிநாதர்.

“அழக வளாழிகாடு நாங்களை அருவிய யெரிய ஒன்றும்
உலர சூங்க சமாழிகால அங்கை நாங்கம் பயிர்களும் குயாலைக்
அறியாத சூதி அழிவில் கழுதுவன் கிளவு என கொறும்
மலிதநுக் காலங்களும் உணர்ச்சம் அழிவு கிடைய அரிது”

தமது புகழைப்பாடும்படி முருகப்பெருமான் பணித்தபோது ஒன்றும் அறியாத
யான் எப்படிப்பாடுவேன் என்கிறார் அருணாக்ரிநாதர். அப்போதுது முருகப்பெருமான்
'முத்து' என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கின்றார். கந்தராக்கு 'பித்தா' என்று
தொடங்கிப்பாடும்படி சோங்களதுபோல்.

அதன் படி ‘முத்தைத்தரு பத்திக்திருநகை’ சந்தத் திருப்புகழ் பாடத் தொடங்குகின்றார் அருணகிரிநாதர்.

திருப்புகழ் பாடல்கள் எல்லாம் ஒரு பகுதி இறைவனைத் துதிப்பதாகவும், மறுபகுதி இறைவனின் புகழாவும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கி. பி 1450இல் வாழ்ந்த பிரபுதேவராஜ் மன்னன் காலத்தவரான அருணகிரிநாதர் திருவண்ணமலையில் பிறந்தவர். இளமையிலே தாயை இழந் வரான இவர் சகோதரியாரின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்தவர். வறுமையில் வாழ்ந்தவராயினும் பல நூல்களையும் கற்று வல்லவராயிருந்தார்.

இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த வில்லிபுத்தூராழவார், சம்பந்தாண்டான் முதலிய புலவர்களோடு போட்டியிட்டுப் பாடுபவராக இருந்துள்ளார். அதனால் சம்பந்தாண்டான் இவருக்குப் பகையானவனாயும் மாறியிருந்தான்.

ஒருமுறை பிரபுதேவராஜனின் கண் ஓளி பெறுவதற்கெனக் கற்பக மலர் கொண்டுவரும்படி அருணகிரிநாதர் போகிறார். அதற்காக அவர் தனது உடலைக் கோபு உச்சியில் விட்டு அங்கு இறந்து கிடந்த ஒரு கிளியின் உடலில் புகுந்து பறந்து செல்கிறார்.

சென்ற அவர் திரும்பி வரச் சிறிது காலதாமதமாகிறது. இதனைப்பயன்படுத்தி இவரது உடலைத் தகனஞ் செய்யும்படி செய்துவிடுகின்றான் சம்பந்தாண்டான்.

விண்ணுலகங் சென்ற அருணகிரிநாதக் கிளி திரும்பி வந்தபோது கோபுரத்தில் அருணகிரிநாதரின் உடல் இருக்கிவில்லை.

கிளிக்கோபுரம் என்று இன்றும் வழங்கப்பெறுகின்ற கோபுரத்தில் அருணகிரிநாதர் வந்து அமர்ந்ததும் கற்பக மலரின் நறுமணம் அந்தச் சூழலெங்கும் பரவியது. மன்னனும் மற்றும் உள்ளோரும் அதிசயப்பட்டு நிற்கையில் ‘கிளி’ அரசனிடம் மலரைக் கொடுக்கின்றது. அம்மலரின்மூலம் அரசனுக்குக் கண்ணொளி திரும்பக் கிடைக்கின்றது.

‘வாக்குக்கு அருணகிரி’ என்று புகழ்பெறும் அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேலவிருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திருப்புகழ் ஆகிய நூல்களைப் பாடியிருக்கின்றார்.

அருணகிரியார் கிளியிருவேடு கோபுரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தபோது அங்கே அவர் விட்டுச் சென்ற உடல் தகனஞ் செய்யப்பெற்றமைக்கு பிரபுதேவராஜன் வருத்தம் தெரிவிக்கின்றான்; போறுத்தருங்மபடி வேண்டிக் கொள்கின்றான்.

அதனை அங்கீரித்த அருணகிரிநாதர் கிளிவடிவில் இருந்தே கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, திருப்புகழ் ஆகிய பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றார். ஏனைய பாடல்கள் முன்னரே (மனித உருவில்) பாடப்பெற்றவையாகும்.

முருகப்பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பாடிய ‘முத்தைத்தரு.....’ என்று

கிருஷ்ணமுத்தந்து இக்கட்டுரையை நினைவு செப்போம்.

முநுகப் பொருளான் துந்

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
 தத்தத்தன தத்தத் தனதன
 தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதன
 முத்தைத்தனு பத்தித் திருநங்க
     அந்திக்கிலை சந்திஸ் சரவண
     முத்திக்கொரு வித்துக் குருபா   னெல்வோதும்
 முட்க்பர மற்குச் சுருதியின்
     முப்பட்டு சுற்பித்திருவூரும்
     முப்பத்துமூ வர்க்கந் மதராமும்   அம்பேணப்
 பத்துத்தயை தத்துக்கங்களிதாநு
     இற்கைக்கிரி மத்தைப் பொருநதாரு
     பட்பப்கம் வட்டத் திசிரியில்   இரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
     பச்சைப்புயல் மெச்சத் துதிபாருள்
     பட்சத்துடன் ரட்சித்துநனவ   தோருநாளே
 திந்திதைய ஒத்துப் பரிப்ப
     நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
     துக்காக்கந் முக்கக் கழுதிகாடு   கழுதா...
 திக்குப்பரி அட்பப்பிரவர்
     தொக்குத்தாரு தொக்குத்தோகு
     சிந்றப்பவு ரிஞ்சுத் திரிகடக   எனவோநக்
 கொத்துப்பயை கொட்டங்களாபிளை
     குக்குக்குகு குக்குக் குக்குகு
     குத்திப்புதை புக்குப்பிழியன   முதுகூங்க
 கொட்டப்பழு நூப்பற் றவுணையை
     வெட்டப்பளி யிட்டுக் குலகிரி
     குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவக
    பெருமாளே,

சமூகப் பண்ணே சீவுப்பண்ணாகக் கொண்டு வாழ்ந்த சொல்லன் செல்வீ

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள்

கதிரவன் காலைக் கதிர்களை வீசி உலகை ஆசீர்வதித்து மக்களை மகிழ்விக்கும் இனிய காலை வேளை. நேரம் 8-00 மணியை எட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் அலை நாலா பக்கமும் கட்டுக்கடங்காது முட்டி மோதுகிறது. பிற நாடுகளிலிருந்து மாத்திரமல்ல, பிற ஊர்களிலும் யாழ் நகரின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் சாரி சாரியாக மக்கள் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை நோக்கிப் பயணித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அன்று தேர்த்திருவிழா அம்பாளின் அருள்பவனி இராஜ கோபுரத்தின் வாயிலாகத் தேர் மண்டபத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றது: “தூர்க்கா சரணம்” அம்மா சரணம்! “தாயே சரணம் ஆச்சி!” என்ற பக்தர்களின் ஒசை வானைப் பிளக்கிறது. எங்கும் ஒரே பக்தி ஒலி. தேவி தோத்திர நாமாவனி பஜனை எனப் பக்திக் காற்றின் ஒசையே எங்கும் அதிர்ந்து ஒலிக்கின்றது.

அம்பாள் தேரில் ஆரோகணிப்பதற்காக வந்து கொண்டிருக்கிறார். நேரம் நெருங்க நெருங்க பக்தர்கள், அர்ச்சகர்கள், அடியவர்கள், ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டை கண்காணிக்கும் தொண்டர்கள் யாவரும் மிகப் பரப்போடு சுறுசுறுப்பாகின்றனர். பூசைகள் நேர காலந்தவறுமால், குறிப்பிட்ட நேர ஒழுங்குப்படி நடைபெறுவது இவ்வாலய நிரவாகத்தின் உச்சகட்ட சிறப்பென்னாம்.

தேர்முட்டி மண்டபத்தின் இறுதி நேர ஒழுங்குகளை கவனிப்பதற்காக அம்மையார் அவ்விடம் செல்கிறார். அம்மையாரை இன்னாரென அறியாத சாரணச் சிறுவளொருவன் தனக்கிடப்பட்ட கடமை ஒழுங்கின் பிரகாரம் அம்மையார் அங்கு செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தினான். தெய்வகாரியம், நேரகாலம் தாமதமாகக் கூடாதே என்பதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்த அம்மையார் கோபமுற்று “பளாரென” அச்சிறுவனின் கண்ணத்தில் ஒரு அறை அறைந்துவிட்டு மளவளவென்று மண்டப ஒழுங்கைக் கவனிக்க விரைந்து நடந்தார். காட்டாற்று வெள்ளம்போல சனங்கள் திரண்டெழுந்து அம்பாள் தரிசனத்திற்காக அவலப்பட்டு நெருக்கியடித்து முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. திடீரென ஒலிபெருக்கியிலே ஒரு குரல் அம்பாள் அடியார்களே! தூர்க்கை அம்மாவின் பக்தர்க்களே! அம்மையாரின் குரல் அடியவர்களை விழித்ததும் யாவுமே அடங்கி ஒரே நிசப்தம், எங்கும் அமைதி கோலோச்சகிறது.

தேனினுமினிய அந்தீந்தமிழ்க்குரல், மேலும் அமைதியைக் கோரி, தன் கடமையைத் திறம்படச் செய்த சிறுவனைத் தான் அவசரத்தில் தவறுதலாகத் தண்டித்தமைக்கு மன்னிப்புக்கோரி பணிந்தது. பின் அச்சிறுவனை அன்போடு

அஞ்சில் அனுபுத்து பாராட்டி அரவணனாதது வாழ்ந்தே பேருமை அம்மொயார்ஸ் கடனாம் உயர்வாலையும் பெருமையையும் வீளக்குக்கின்றே.

துர்க்காக அம்மன் வூஸயத்திலே பூசைக்கான நேர ஒழுங்குகள், கட்டுப்பாடுகள் என்பன அம்மொயார்ஸ் அற்வுறுத்தலால் யிக ஒழுங்காக்கலாம் இறுக்கமாகவும் அமைந்திருப்பது பக்தர்களுக்கோரு வழிபரிசாக்கிறே!

இவ்வாறு பல பங்கங்களும் பட்டை திட்டமிட்டிற்க வையும் போன்ற இந்த துர்க்கா குறந்து, செந்துமிட்ட இன்பம், தேய்வத்திருமகள், செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தெல்லிப்பெறை துர்க்கா அம்மனின் தேரை இழுத்து திருவிழாவைச் சிறப்பிக்கவும் அப்பாளின் அஞ்சிபொலிவும் காட்சியை பக்தர்கள் அறுபவிட்டு இன்புறவும் முன்னின்று உழைத்தாரென்பது மாதத்திரமல்ல, “சமுகம்” என்ற தேரையே எஸ்வா மக்களையும் அஸூத்து அருவுறியில் இழுத்துச் செல்லும் சாரதியாகவும் திகழுந்தார் என்பதே அப்பட்டாளன் உண்மை.

சமயப் பணிகளுக்கும், சமுதாயத் தொண்டுக்கும், வூஸய ஆரங்காலையும் சேவைக்கும் ஆண்களே உரிபவர்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றி பணியத்து,

“வாணிபம் சிச்சியாலம் பெண்கள் - நல்

வாழுங்கி ஒட்டவாம் சென்கூன்”

என்று கவிஞர்னாருவன் சொல்லி வைத்ததுபோல் பெண்களுக்கேடுபிரியதான மனையறந்துள்ள செழுமையைத் தூண்டி ஆண்களுக்கான மனிகளைச் சமுதாயம் வர்த்திக்கொண்டிருந்த மரபினை மீறி, பொங்களாலும் இத்தகைய பள்ளிகளை விடுபடுத் துப்பு முடியும் என்பதை தாங்கு கூந்திபின் பக்குவ நிலைமையாலும், கல்வி ஆடுவின் துவகை கொண்டும் கூந்திப்போடு நினை நிறுத்தியுள்ளார்.

சமுதாயத் பொறுத்தவரையில் நீர்வாகர் பணிகளில் முற்றுமுழுதாக ஆண்களே நலையெடுத்துச் செய்திருந்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் பெண்களாலும் நிர்வாகத் தலைவராக்களைத் திறுநாட்ட நுத்த முடிபுமென்பதை தனது செயற்பாட்டின் மூலம் சில்லிப்படுத்தி பலரது பாராட்டுகளிற்கும் இலக்காளார்.

பெண்கள் ஆழமாகக் கூறுப்ப வல்லோரு துறைகளிலும் தமது ஆழந்தகளை வெளிப்படுத்திச் சமுகத்திற்கு தொண்டாற்ற வேண்டுமென பல அந்தாக்கள் விரும்பியதுவன்று இருக்குவதையொன்றும் மகுடமிட்டதுபோல மாபெரும் சீந்தனைச் சிறபிகளான மார்க்களைம் ஏங்கேள்ளூம், “உன்னத்தாவ ஒரு ரமுநாய்த்தைப் பண்டிகைவெண்டுமோனால் வெண்கள் கொரும் உற்பத்திக் கருவிகளின் நிலையில் இருப்பதை ஒழிக்க வேண்டும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இம்மார்ந்துமக்களையும் போன்று வேறும் பூநாட்ட நூற்றுக்கு ஒரு ஒருப்பம் என்று மட்டும் தம் வாழ்வை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாமல். வழிவு மிக்கவர்களாக ஏழாகப் பார்வையோடு அநாதைகளை ஆதாரித்தும், ஏனுறைக்கும் உதவியும், பாமர்க்கு அறிவு புகட்டியும் நீர்வாக்களில் பங்கிக்குத்தும், அன்றும் காஞ்சனையோடும் பல்லெறுதலாளிகளும் சுற்கத்தைக் கட்டியிருப்பதைத்தும் பெரும் பங்கு கொண்டும் வாழ்வை வடிவமைத்துக் கொண்ட்டமை அம்மொயாருக்கு வெறுமை சேர்ப்பதாகவே அமைந்துள்ளது.

பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கான தடைகள் தளர்ந்துள்ள இன்றைய நிலையில் அடிப்படை வசதிகள் ஏதும் அற்ற அநாதை இளம் பெண்கள் சஞ்சலங்கள் மலிந்த இன்றைய யுத்தச் சூழ்நிலையிலும்கூட கல்வி தொடர்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்த அம்மையாரின் ஊக்கம், உழைப்பு மிக உயர்வானது. சமுதாயத்தின் வேரான பெண்ணுக்கு வாழ்வின் மிக மிக அத்தியாவசியமும் அடிப்படைத் தேவையுமான கல்விக் கண்ணைத் திறப்பதற்குத் தன்ன அர்ப்பணித்த சொல்லின் செல்வியின் சமுதாய நேசத்தை என்னென்பது?

பெண்களின் முகிழிப்புக்காக, விடிவுக்காகத் தமிழ் நாட்டில் ஆண் வேஷமிட்டுச் சமுகப் பணிபுரிந்த மணலூர் மனீயம்மை, பேனா முனையால் ஆய்வுகளையும் அர்த்தமிக்க எழுத்துப்பணியில் தன்னை ஈடுபோடுத்திக்கொண்ட இராஜை கிருஷ்ணன், அரசு உயர் பதவிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வுகள் தேடியுதவும் காவல்துறை இயக்குனர்களான கிராண்பேடி, திலகவதி I.P.S, போன்றோரின் வரிசையில் சமய அறப்பணிகளில் நின்று சமுகப் பணிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர் நம் சொல்லின் செல்வியார்.

இனிய சொல்லாற்றலாலும் மக்களை கட்டிப்போட்ட இவர் மலேசியா மக்களின் அழைப்பை ஏற்று உரையாற்ற அங்கு சென்றார். இருபத்து நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து சொல்மாரி பொழியும் இவரது நிகழ்ச்சியின் முதல் நாள் பேச்சின் தலைப்பு “கணபதி கடாட்சம்” என்பது. ஒரு நாள் திருவாசகம் பற்றி உரையாற்றினார். அப்போது திருவாசகத் தோத்திரமொன்றைப் பக்திச் சுவை குழைத்து இனிமைசொட்ட இவர் பாடியபோது அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பெண்மணியொருவர் தம் வயமிளங்கு இவ்வினிய இசையில் ஈர்ப்பில் ஈடுபட்டு மயக்கமுற்றார். தண்ணீர் தெளித்து ஆகவாச நிலை எய்தி பூரண அறிவு தெளிந்த அப்பெண்மணி செல்வியின் உரைச்சிறப்பை மெச்சிப் பாராட்டி தான் அணிந்திருந்த வைரக்கற்கள் பதித்த மிக விலை உயர்ந்த கணையாழியைக் கழற்றி சொல்லின் செல்விக்கு பரிசாக அளித்தார். செல்வியார் மிக நன்றி பாராட்டி அதனைப் பரிசாக அளித்த பெண் மணிக்கே மிக்க நன்றியுடன் திருப்பி அணிவித்து மகிழ்ந்தார். இச்சம்பவத்தை நினைவுட்டி சொல்லின் செல்விக்கு ஆசியுரை கூறி வந்த திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலை முன்னெநாள் பேராசிரியர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

“அநுமான் ஸ்ரீ இராமனிடம் பெற்றுவந்த கணையாளியை சீதாபிராட்டியின் இருதயத்தில் ஸ்ரீ இராமனிருக்கக் கண்டு, அவனிடம் பெற்றதை அவனிடமே ஒப்பித்த பழைய இலங்கைச் சம்பவத்தை புதுமை செய்வதாய் இருந்தது” என ஆசீர் வதித்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

இதே போன்று திருக்கேதீஸ்வரத்தில், “திருக்கோவையார்” என்னும் பொருளில் சொல்லின் செல்வி உரையாற்றினார். அச்சபைக்குக் காஞ்சீபுரம் தொண்டை மண்டல ஆதீன மெய்கண்ட தேவர் சந்தான ஞான பீடத்துக் குருமகா சன்னிதானம் சிவஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் தலைமை தாங்கினார். செல்வியாரின் உரையை செவியற்ற தலைவர், “சிவ பக்தியில் காரைக்கால் அம்மையாரையும் சகோதர வாஞ்சையில் திலகவதியாரையும், சைவத்தை வளர்க்கும் பெரும் பணியில்

மங்கலபர்க்கரசியான்றையும் நான் கற்பிக்கும் கல்லூரியில் மாணவர்களை தமிழ்ர்க்கரவத் திற்கும் பெற்றுள்ளது வருதலில் இரை ஞானி யானையும் தம் சொற்பொறிவைக்கெட்டிரும் தம் மக்களெல்லாம் ஞானார்யாந்தம் தோற்றுதலில் பகவதியான்றையும், மாதர்க்கு நன்றெழி காட்டி இனியவளையும் விளங்குவதைச் சில மாநினியான்றையும் வழிபடுமாட்சி இவ்வண்மையாருக்கு மிக்குளாது" எனப் பாராட்டியார். எந்தனான் முத்தான் வாழுத்துக்கள் இல்லை.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன் அகில இலங்கை ரீதியில் இப்பகும் ஒரு சிங்கள் மகனிரி மன்றம் கொடுவதையிலுள்ளன தமரை நிலையத்தில் பேண்களுக்கான கருத்தரங்களால் ஏழங்கு செய்திருந்தது. கோ/ இராமகிருஷ்ண மின்னி கவாரிகளின் சீபார்சில் பேரில் நாஜும் அதில் பங்கு கொள்ளும் வயப்பாடுக் கிடியது. "இலங்கையில் இந்து ராய்ந்தில் பேண்கள்" என்ற தலையில் நாஜும் கிறிஸ்தவ, புத்த சமயங்களில் பெண்கள் என்ற தலைப்பில் இரு சிங்களப் பேண்களைக்கிடும், இளைஞரிய சுபைத்தில் பேண்கள் என்ற தலைப்பில் முஸ்லிம் பேண் ஒருத்திப்பாக ஒ வூர்யாற்றினோம். எனது உறவுப்பில் நான் எமது சமயத்தில் பேண்களின் நிலை, வழிபடும் முறை பஞ்சிவெள்ளாம் ரூபிப்பிட்டு தெல்லிராந்தூ குங்கை அம்மன் ஆஸையும் தங்கம்யா அர்ஜுமயாரின் ரிர்லாக்ஸ் சிறப்புப் புற்றியெல்லாம் விபரித்தேஷ் அப்பொது கிறிஸ்தவ சமயத்தில் பேண்கள் என்ற தலைப்பில் ஒ வூர்யாற்றிய திருமதி மாலினி என்ற சிங்களப் பேண் ஏறுந்துதான் நேலசிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை திரிச்தநாகவும் தங்கம்யா அம்மயாரு ஸ் ஒ வூர்யாடியதாகவும் தங்கு அவர் ஒரு சேலையைப் போர்த்தியதோடு அர்ச்சனை செய்து பிரசாத்தெல்லாம் தந்து அப்பாக உடபூரித்து அறுப்பி வைத்ததாகவாம், ஒ ஈமகிழ்ந்து கூறிப்பலம் எனக்கு ஆச்சரியத்தையும் பேருநையையும் தந்தது. அங்குறுத்துவிலே ஒவ்வொரு சுபைத்தவரின் சிறப்புக்களையும் ஏனான்போர் அலிந்து கோள்வதோடு பல்லேறா சமயங்கள் சார்ந்தவராயிலும் பேண்கள் மூலமாவது பரள்பரம் புரிந்துணர்வும் ஒருந்துமையும் சமாநாளமும் நல்வ நோம் முயற்சிகளை யேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் அன்றைய உறவுகளின் பாதிநாற்றாக அமையும்கிருந்தது.

இடைக்கால மத்தியில் மட்டுமன்றி ஏனைய சமயத்துவத்திற்கும் ஒம்மையை காட்டும் குருவனையும், நிட்டும் அங்குக் கரங்களும் அவரது பரிமாவத்தின் இன்னொரு பக்கத்தையும் தெளிவருத்துகிறது.

சாம்ராண குடும்பத்தில் பிரந்து கல்வி கட்டுற கூரியாக தொழிலை கேற் கொண்டிருந்த அம்மையையார் குடும்ப யையுச்சாகவில் துவக்கை இதைச்சூறுக் கொள்ள இரையவில்லை, தான் கட்டுற கல்வியை, பேற்றுக்கொண்ட அயை ஞானத்தைப் போகுநக்கள் மத்தியில் விதைப்பதற்கு, உள் நாட்டில் மட்டுமல்ல தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகப் பிடிடங்களிலூம் தன் குரல் வளாத்தாலும், சுவாஸ்யான பேச்சாற்றாலும் பல சொற்பொறிக்களை மேற்கொண்டு பெரும் கிருத்தியெய்தினார். நாலூப்பார் கூறிய பொருள்கள் மனங்கூடியான்டு,

“தூ விசையா திளமைகேண் நீங்குதலால்
காத வவரும் கருந்தல்லர் - காதலித்து
ஆதுநா மென்று மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போவும் பொருள்”

இரப்போருக்குரிய பொருள் முழுவதையும் அளிக்கும் செயல் நம்மால் முடியக்கூடியதல்ல இளமையும் நம்மைவிட்டு நீங்குவிடும். ஆதலால் நம்மீது அன்பான துணைவரும் விருப்பம் குன்றிவிடுவார். எனவே இவ் உலக வாழ்வில் மூஷ்கி நாம் செல்வத்தால் பெருகுவோமென்ற ஆசையையும் கைவிட்டு உண்மைப் பொருளை அறிதலே உயர்ந்த தருமாம் என நாலடியார் புகட்டும் உண்மையை இளமையிலேயே உணர்ந்த செல்வியார் அவ்வழியே இறை தொண்டாற்றி உண்மைப் பொருள் அறிய புறப்பட்டார்.

தம் சிவத்தொண்டுக்கு குடும்பச் சுமை தடையாகலாம் என உணர்ந்தார். உலகம் போற்றும் உத்தமரான மகாத்மா காந்தி அடிகள் 1927 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்திருந்தார் அவர் யாழ். சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது அக்கல்லூரியின் சஞ்சிகைகள், மலர்கள் என்பவற்றைப் புரட்டிப் பார்த்த பின் அங்கு கூடியிருந்த அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றோர் எனப் பலரும் கூடியிருந்த சபையிலே உரையாற்றினார். அவர் தனது உரையில், “ஒவ்வொரு பெண்ணும் கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்காகவே பிறக்கிறாளென எண்ணுவது சரியன்று. வயது வந்த பெண் அதாவது இருபத்திரெண்டு அல்லது இருபத்தெந்து வயது நிற்பிய பெண் கலியாணம் செய்து கொள்வதில் தவறையும் இல்லை. இதை நான் அறிவேன். ஒரு பெண்ணுடைய பெயரையாவது குறிப்பிட்டு சேவை செய்வதற்கென்றே அவள் தன் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறாள் என்ற குறிப்பையோ உங்கள் பள்ளிக்கூட பத்திரிகையில் நான் காண இயலவில்லை என்று தனது ஆதங்கத்தை வெளியிட்டிருந்தார்.

பெண்கள் திருமணம் செய்து குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டால் மாத்திரம் போதாது. பொதுப் பணிக்கும் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்வதே சிறப்பு எனும் கருத்தை மகாத்மா காந்தி அடிகள் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகளிடம் எதிர் பார்த்ததற்கையை அக்கல்லூரியிலேயே ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்வியைப் பெற்ற செல்வியார், தீர்க்க தரிசனமாக மகாத்மா காந்தி அடிகளின் ஆதங்கத்தையே தனக்காக்கி வரித்திக்கொண்டார் போலும்.

சொல்லின் செல்வியான தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் வாழ்வு, சமூகச் சிந்தனை சைவத் தமிழருக்கு மட்டுமல்ல ஈழத்துப் பெண்களுக்கு ஏன் உலகப் பெண்களுக்கே ஒரு முன் மாதிரி.

நன்றி - தினக்குருங்

சேவைக்கே தனினை அற்பிப்பீதித் துறை நெடுஞ்செழுப்பு

வருமானம் குறிப்பிடுவது தலையங்கம்
(17-06-2009)

"உங்கள் காட்சி பொது கூட்டுப்பேரில்" என்ற நூரை மதிரியில்லை என்ற நாதமாகக் கொண்டு நாலை இருந்து ரூபக்கானார் நாதனைக் கடைப்பிடிக்கு வாழ்ந்து வரைந்தவர் அவ்வோவை நூல்கம்மா அப்பாக்குவது.

பிரதிமுகங்கள் இந்தப்பொது ஒருநாட்த அவர்கள் நேற்று முன்வரம் யாற்றானத்தில் காலமானார். அவர் மறைந்த செய்தி கேட்டு கீழ்க்கண்ட ஆராத்துயரில் மூன்றாண்டு

சிவந்தமிழ்ச்செல்வி நூல்கம்மா அப்பாக்குவது என்றால் நேரியாதவர்கள் இருக்கலே முடியாது. அந்தாலும் மூர்மூர் செவ்வத்திற்கும் தமிழகத்தும் அளப்பரிய நொண்டாற்ற மக்கள்ளும் மனதைக் கட்டுப்படுவது செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குவது.

நேருக்கும் மிகக் கிடைத்துக்கூட அவர்களும் பலினியம் கைவிட வில்லை. குணியம், முனைப்பலமும் அவ்வது ஆஸ்ரிக்க சேவைக்குப் பெறும் சுதாப்பது. எந்தவித பிரதீ உபகாரமும் வழிபாராது துவிட சமுதாயத்துக்காமது மன்னையீடு அர்ப்பணித்து ஆளுகிறது தோண்டிருப்பவர் அவ்வளை தங்கம்மா அப்பாக்குவதாரர்.

இல்லை என்கிறதிற்கும் மதுடம் குட்டுவதுபோல் அவாந்தகுதான் பெறுவேர் இங்கி, அநாதரவான குழந்தையுடைய அரவளைத்து அவர் பூற்றி வந்த ஆதரவற்றை குழந்தையுடையும்கூட இல்லைதாம். வெந்துமே நல்நிழுட்டிய செய்வத்தைக்கும் நல்லத்தைக் கார்பாங்களையும் அவர்களும் தனிநிழுட்டிய செய்வதை கிடவும் வால்வராக விளங்கினார்.

ஏவழும், ஒய்யும் தமது இரு கண்களாகப் போற்றி ஆய்விக்கப் பட்டு செய்த சுவத்துமிகுஷமெல்லை, பண்ணைக் கால்கம்மா அப்பாக்குவது 1925ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தனது ஆயும்பக் கல்விக்குப் பங்களாகம் அமெரிக்காவின் மிகுஷன் டாக்சாலையில் கற்றுவர். அதைக் கொர்க்கு மன்னாகம் விசாலாட்சி விதிப்பாராக்களையில் கல்விப்பின்று அவர் இறுப்பில் 1941ஆம் ஆண்டு கண்ணாகம் இராமநாநன் ஆய்வியிற் பயிர்ச்சி...காலாக்கலையில் ஆசிரியப் பயிர்ச்சியுமாக ஆவ்வளை தினங்களுக்கொண்டார்.

அதைத் தோட்டுவது மட்டுக்களாயா புதித சீசிலியா பாடாலையில் பயிற்சிப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக நியமியம் பெற்ற இலர், ஆசிரியர் பணியோடு மாத்திரம் நின்றுவிட மால் கைவத்தீற்குத் தோண்டார்ஜியப் புதியபாடு ஆ.

சாதாரணமாய்ப் பெண்கள் யேனை பிள்ளைகளைப் பூரிப்பேச தமதைய காட்டிய அன்றைய காலக்குத் ததில் நாலை இவிட ஒருவித வளர்த்தாலும், குடிரை குத்தாக இங்களாலும் கண்ணத்து மக்களையுடல் கண்ணத்து, ஆஸ்ரிக்கப் பிரசாரப்பயிலில் நாவக்கேள் எர்த்தல்தையும் பிழித்துப்போன்றார்.

அதைத் தோட்டுவது 1965ஆம் நெடுஞ்செழுப்பு, அவ்வளையமலைப் பங்களைக்கழகத்தீழும் உடையாற்றிப்பதன் மூலம் பயிற்சி கடைகளும் நூத்தார். அவரது வள்ளுமையையும் ஆசிரியர் பணிக்குப் பாராட்டி 1966இல் மகுநார் ஆதைம் "உந்தோர் செய்மனி" என்ற பட்டம் வாரங்க் கவனித்துத்

அவரது ஆண்மீகச் சொற்பொழிவுகள் இலங்கையில் மாத்திரமன்றி கடல் கடந்தும் ஒலிக்கத் தொடங்கின. 1970இல் காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் “சிவத்தமிழ்ச்செல்வி” என்ற பட்டம் வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று ஆண்மீகச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

இவையனைத்திற்கும் அப்பால் தெல்லிப்பழையில் சிறிய கட்டிடத்தில் அமைந்திருந்த தூர்க்கை அம்மன் திருக்கோவிலை பெரும் தேவஸ்தானமாக மாற்றியமைத்த பெருமையும் அவரைச் சார்ந்ததாகும். அவரது மகத்தான் சேவைகளை கெளரவிக்கும் வகையில் 1973ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் கொழும்பில், சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்கு “சிவனூனவித்தகர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. அதே ஆண்டு தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் “தூர்க்காதூரந்தரி” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கெளரவித்தது.

இவ்வாறே அவரது ஆண்மீகப் பணிகள் தொடர்ந்த அதேவேளை பலவேறு ஆண்மீக பிறுவனங்களும் ‘அவரது சேவையை வெகுவாகப் பாராட்டி கெளரவிக்கத்’ தொடங்கின. அன்னை ‘தங்கம்மா’ அப்பாக்குட்டியின் ஆண்மீகச் சேவைகளுக்கு மத்தியில் ஆதரவற்று குழந்தைகளை ஆதரித்து அவர்களுக்கு அன்னையாக விளங்கி அவர்களின் தயர் துடைத்த அவரது தியாக சேவை அனைவர் மனங்களிலும் நீங்கா இடம் பெற்றது.

அந்த வகையில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா ‘அப்பாக்குட்டி தனது பெரும் முயற்சியால் 1986இல் தூர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லத்திற்கான இரு மாடிக் கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. எனினும் யத்த அன்றத்தங்களால் இங்கிருந்தும் வெளியேற நேரிட்டபோது மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளை ஓவ்வொர் இடமாக அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு எவ்வித துயரும் சேராது காந்த பெருமையும் அன்னையையே சாரும்.

இதே வேளை, 1998இல் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி அவரது சேவையை பாராட்டியமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தனது ஆண்மீகப் பணிகளுக்கு மத்தியில் வடபகுதியில் இடம்பெயர்ந்த இந்துக் குருமார் மற்றும் வறிய மாணவர்கள் ஆகியோருக்கும் தம்மாலான உதவிகளை அவ்வப்போது செய்துவந்தார்.

பலவேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், சளைக்காது தனது இறுதிக்காலம் வரை தொண்டு செய்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் சேவை காலத்தால் அழியாததும், முன்மாதிரியானதுமாகும்.

விதேடமாக வடபகுதியில் ஏற்பட்ட யத்த நெருக்கடிகளின்போதும், மக்கள் பெரும் எடுப்பில் அங்கிருந்து வெளியேறியியபோதும் தனது பணியை எந்தவிதமான சோர்வுமின்றி தொடர்ந்ததோடு மாத்திரமன்றி ஆதரவற்று குழந்தைகளை இறுதிவரை பராமரிப்பதில் அவர் காட்டிய ஆர்வம் மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் மறைவானது. தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகவே அமையுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

நாதஸ்வர மேதை
V.K. கானமுர்த்தி
அவர்களுக்கு
தெய் அஞ்சலி

